

சோதோம், கொமோராவின் அழிவு

ஆபிரகாம் சோதோம் மற்றும் கொமோரா பட்டணங்களுக்காக பரிந்து பேசினப் போதிலும் (18:23-33) இப்பட்டணங்கள் தங்கள் பொல்லாத வழிகளில் தொடர்ந்தபடியால் அவைகள் அழிவிற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டன. இந்த அதிகாரத்தில் அவர்களின் அவர்கள் துணிகரமாக செய்த ஒட்டு மொத்த குற்றங்களும் விவரிக்கப் பட்டுள்ளது (9:1-11). லோத் மீட்கப்படுதலில் ஆண்டவருடைய இரக்கம் காணப்படுகிறது (19:12-22), அதே சமயம் சோதோம் மற்றும் கொமோரா ஆகியவை அழிவுற்றதின் மூலம் அவருடைய நீதி நிலைநாட்டப்பட்டது (19:23-29). மோவாப் மற்றும் அம்மோன் ஆகியோரின் தொடக்கத்தினை விவரிக்கிற லோத் மற்றும் அவருடைய மகர்களின் மிகவும் முறைகேடான உறவோடு இந்த அதிகாரம் நிறைவுப் பெறுகிறது (19:30-38). பிற்காலத்தில் இவர்கள் இஸ்ரவேலின் கிழக்கத்திய எல்லை நாடுகளாக அமையப் பெற இருந்தன.

மக்களின் துன்மார்க்க ஜீவியம் சித்தரிக்கப்படுதல் (19:1-11)

¹அந்த இரண்டு தூதரும் சாயங்காலத்திலே சோதோமுக்கு வந்தார்கள். லோத்து சோதோமின் வாசலிலே உட்கார்ந்திருந்தான். அவர்களைக் கண்டு, லோத்து எழுந்து எதிர்கொண்டு தரைமட்டும் குனிந்து: ²ஆண்டவன்மார்களே, அடியேனுடைய வீட்டு முகமாய் நீங்கள் திரும்பி, உங்கள் கால்களைக் கழுவி, இராத்தங்கி, காலையில் எழுந்து பிரயாணப்பட்டுப் போகலாம் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: அப்படியல்ல, வீதியிலே இராத்தங்குவோம் என்றார்கள். ³அவன் அவர்களை மிகவும் வருந்திக்கேட்டுக் கொண்டான்; அப்பொழுது அவனிடத்திற்குத் திரும்பி, அவன் வீட்டிலே பிரவேசித்தார்கள். அவன் புளிப்பில்லா அப்பங்களைச் சுட்டு, அவர்களுக்கு விருந்துபண்ணினான், அவர்கள் புசித்தார்கள். ⁴அவர்கள் படுக்கும் முன்னே, சோதோம் பட்டணத்து மனிதராகிய வாலிபர் முதல் கிழவர்மட்டுமுள்ள ஜனங்கள் அனைவரும் நானாதிசைகளிலுமிருந்து வந்து, வீட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டு, ⁵லோத்தைக் கூப்பிட்டு: இந்த இராத்திரி

உன்னிடத்தில் வந்த மனுஷர் எங்கே? நாங்கள் அவர்களை அறியும்படிக்கு அவர்களை எங்களிடத்தில் வெளியே கொண்டுவா என்றார்கள். ⁶அப்பொழுது லோத்து வாசலுக்கு வெளியே வந்து, தனக்குப் பின்னாலே கதவைப் பூட்டி, அவர்களிடத்தில் போய்: ⁷சகோதரரே, இந்த அக்கிரமம் செய்யவேண்டாம். ⁸இதோ, புருஷரை அறியாத இரண்டு குமாரத்திகள் எனக்கு உண்டு; அவர்களை உங்களிடத்திற்கு வெளியே கொண்டுவருகிறேன், அவர்களுக்கு உங்கள் இஷ்டப்படி செய்யுங்கள்; இந்தப் புருஷர் என் கூரையின் நிழலிலே வந்தபடியால், இவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்றான். ⁹அதற்கு அவர்கள்: அப்பாலே போ; பரதேசியாய் வந்த இவனா நியாயம் பேசுகிறது? இப்பொழுது அவர்களுக்குச் செய்வதைப்பார்க்கிலும் உனக்கு அதிக பொல்லாப்புச் செய்வோம் என்று சொல்லி, லோத்து என்பவனை மிகவும் நெருக்கிக் கதவை உடைக்கக் கிட்டினார்கள். ¹⁰அப்பொழுது அந்தப் புருஷர்கள் தங்கள் கைகளை வெளியே நீட்டி, லோத்தைத் தங்கள் அண்டைக்கு வீட்டுக்குள் இழுத்துக்கொண்டு, கதவைப்பூட்டி, ¹¹தெருவாசலி லிருந்த சிறியோரும் பெரியோருமாகிய மனிதருக்குக் குருட்டாட்டம் பிடிக்கப்பண்ணினார்கள்; அப்பொழுது அவர்கள் வாசலைத் தேடித்தேடி அலுத்துப்போனார்கள்.

வசனம் 1. இவ்வசனம் அந்த இரண்டு தூதரும் சாயங் காலத்திலே சோதோமுக்கு வந்தார்கள் என்பதனை தொடர்பு படுத்துகிறது. தேவ தூதர்கள் (מלאכים, *mal'akim*, மலாக்கீம்) என மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிற பதம் எழுத்துப்பூர்வமாக “செய்தியாளர்கள்” என்பதனை குறிப்பிடுகிறது. இது மனித அல்லது தெய்வீக செய்தியாளர்கள் இருவரையும் குறிக்கும், இவர்கள் முன் அதிகாரத்தில் யாவேயுடன் இணைந்து காணப்பட்ட தேவ தூதர் இனத்தை சேர்ந்தவர்களாவார்கள் என்பதனை இந்த தொகுப்பு தொடருகையில் இந்த விவரிப்பு தெளிவுபடுகிறது (காண்க 19:10, 11).

18 ஆம் அதிகார நிகழ்வின் போது நடந்த அதே நாள் மாலையில் அவர்கள் வந்தனரா அல்லது அவர்கள் அடுத்த நாள் முடிவுறும் போது வந்தனரா என்பதனை குறித்து இதன் தொகுப்பாளர் தகவலேதும் தெரிவிக்கவில்லை. ஒரு வேளை அது அதே நாளின் மாலையாகவும்; சோதாம் சவக்கடலின் வடக்கு முனையில் இருக்கு மெனில், மம்ரேயிலிருந்து (அல்லது எபிரோன்) சோதோமிற்கு இருபது மைல் தொலைவு பயணமாக இருக்கக்கூடும். ஒருவேளை சோதோம் சவக்கடலின் தென் முனையில் இருக்குமெனில், ஆபிரகாமின் இரு விருந்தினர்கள் தங்களது அடுத்து இலக்கை அடைய நாற்பது மைல்கள் பயணிக்க வேண்டியிருந்தது. சாதாரண மனிதர்கள் குறுகிய தூரத்தை நடந்து கடப்பது இயலாத போது நண்பகலிலிருந்து மாலை வரையில் இவ்வளவு தூரத்தை கடப்பது சற்றும் இயலாத ஒன்று. தூரத்திற்கு

அப்பாற்ப்பட்டு முந்தைய அதிகாரத்தின் நிகழ்வின் அதே நாளின் மாலையில் அவர்கள் வந்திருக்கும் பட்சத்தில் அந்த செய்தியாளர்கள் பயணித்த வேகம் அவர்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்ப்பட்ட பண்புடையவர்கள் எனும் எண்ணத்தினை வலுப்படுத்துகிறது.

மாலையில் இரு தேவ தூதர்களும் வந்தடைந்தபோது **லோத்து சோதோமின் வாசலிலே உட்கார்ந்திருந்தான்**. இக்காட்சி தேவ தூதர்கள் வந்த போது ஆபிரகாம் “வாசலருகே அமர்ந்திருந்தாரென” முன்பு கூறினதை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது (18:1). லோத் அவரது கடந்த கால நாடோடி வாழ்வு முறையை நகர்ப்புற வாழ்வு முறைக்காக மாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்பதனை இம்மொழி நடையானது வாசலருக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. ஆபிரகாமை விட்டுப் பிரிந்து போன பிறகு அவர் “சோதோமிற்கு நேராக கூடாரம் போட்டார்” (13:12). சில காலம் கழித்து அவர் “ஒரு வீட்டில்” (19:2) “சோதோமில் குடியிருப்பவராக” (14:12) காணப் பட்டார்.

இங்கே லோத்து “வாசலில் உட்கார்ந்திருப்பவராக” சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். சுவரெழுப்பப்பட்ட பட்டணங்களின் வாசல்கள் பட்டணத்தின் நுழைவுகளாக இருந்தன. இவைகள் வணிக பரிமாற்றங்கள் நடை பெறும் பொதுவான இடங்களாக இருந்தது (23:10). நீதிமன்ற வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன (34:20; ரூத் 4:1, 11; 2 சாமு. 15:2), விரோதமான பேச்சுகளைக் கேட்கவும் சங்கதிகளை ஆராயவும் மக்கள் கூடி வந்தனர் (சங். 69:12). லோத் வாசலருகே அமர்ந்திருந்தது ஏன் என்பதனை குறித்து நமக்கு எதுவும் கூறப்படவில்லை. எனினும் சிலர் கூறுவது போன்று அவர் அந்தப் பட்டணத்தின் ஒரு பெரும் மதிப்பு மிக்க அரசியல் தலைவர்களில் ஒருவர் அல்ல. அந்த பட்டணத்தின் குடிமக்கள் அவரை இகழ்ச்சியோடு ஒரு “அந்நியராகவே” நடத்தினர். லோத் வாசலருகே அமர்ந்திருந்தது ஏன் என்பதனைக் குறித்து வசனம் எந்த விளக்கத்தையும் அளிக்காததினால், அதன் செய்தி சிந்தனைக்கு இடமாகவே இருக்கிறது.

இரண்டு மனிதர் தன்னை அணுக வருவதனை லோத் கண்டபோது எழுந்து எதிர்கொண்டு தரைமட்டும் குனிந்தார். லோத்தினுடைய செயல் பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கிறது, ஏனெனில் அவர் அந்நியரை ஏற்றுக் கொண்டார், மற்றவர் நிச்சயமாக இப்படிச் செய்திருக்க முடியாது. மேலும் ஆபிரகாம் செய்ததுபோன்று அவர்களை அவர் மட்டுமே அவர்கள் முன் பணிந்து வணங்கி வரவேற்றார் (18:2).

வசனம் 2. லோத் தரையை விட்டெழுந்த போது, **ஆண்டவன் மார்** (18:3 பார்க்க) என அழைத்து அந்த மனிதரை வேறுபடுத்திக் காட்டினார். தன் வீட்டு முகமாய் திரும்பும்படி அவர்களை அவர் அழைத்து மேலும் மதிப்பளித்தார். இந்த உபசரிப்பின் மூலம் அவர்கள் (அவர்கள்) கால்களைக் கழுவி (18:4ஐ காண்க) இராத்தங்கி; அடுத்த நாள்

காலையில் தங்கள் பயணத்தை தொடரக் கூடும்.

பண்டைய கலாச்சாரத்தில் விருந்தினருக்கு இரவு தங்குவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும், இப்படி அந்த உபசரணை மறுக்கப்பட்டால் அது அவர்களை அவமதிப்பது போன்றதாகும். ஆகவே அந்த விருந்தினர்கள் அப்படியல்ல, **வீதியிலே இராத்தங்குவோம்** என முதலில் அந்த வழிப்போக்கர்கள் மறுத்த போது லோத் ஒருவிதமான வியப்புக் கொண்டார். “வீதி” அல்லது சதுக்கம் என்பது பட்டணத்து வாசலருகேயுள்ள ஒரு பெரும் திறந்த வெளியாகும் (2 நாளா. 32:6; நெதே. 8:1; எஸ்தர் 4:6). ஒரு பொதுவான திறந்த வெளியில் ஏற்படும் பயங்கரத்தை விட ஒருவருடைய வீட்டில் இரவை கழிப்பது சாதாரண சூழலில் விரும்பித் தேர்வு செய்யத்தக்கதாக இருக்கும் (நியா. 19:20-26).

வசனம் 3. இரவில் பட்டணத்தில் வழிப்போக்கருக்கு என்ன நிகழுமோ என பயந்து, லோத் தனது அழைப்பில் விடாப்பிடியாக இருந்து, அவருடைய உபசரிப்பை ஏற்று இரவில் அவரது கூடாரத்தில் தங்கும்படியாக வலுவாக வலியுறுத்தினார். லோத்தின் தொடர்ச்சியான வற்புறுத்தல் அவர்களுடைய அசல் திட்டமான வெளியில் தங்க வேண்டுமென்பதனை கைவிட வைத்தது, எனவே அவர்கள் அவருடைய **வீட்டில் பிரவேசித்தனர்**. அவர்கள் உள்ளே வந்தவுடன் லோத் புளிப்பில்லா அப்பங்களைச் சுட்டு, **அவர்களுக்கு விருந்துபண்ணினான்**.

இங்கு புளிப்பில்லா அப்பம் மட்டுமே பெயரிட்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறபடியால் புளிப்பில்லா அப்பம் கொண்ட ஒரு எளிமையான விருந்தென சிலர் இதனைக் குறிப்பிடுவதுண்டு. எப்படியாயினும் ஒரு சிறிய புளிப்பில்லா அப்பத்தை “விருந்தென” (מִשְׁתֶּה, *mishtheh*, மிஸ்தெ). இதன் தொகுப்பாளர் விளக்குவது கூடாத காரியமாகும். *மிஸ்தெ* என்பது வழக்கமாக விருந்து கொண்டாட்டமாகிய திருமண விருந்தையும் (29:22), தூய்மையான அரசு விருந்தையும் (1 சாமு. 25:36), தனது விருந்தினரை மகிழ்விக்க ஒரு அரசர் தரும் இரா உணவையும் (எஸ்தர் 2:18; 5:14) குறிப்பிடுகிறது.¹

வசனம் 4. சாதாரணமாக மாலை உணவுக்குப் பிறகு அதில் பங்கு பெற்றவர்கள் ஓய்வெடுக்க படுக்கைக்குத் திரும்புவர். இந்த நிகழ்வில், எப்படியாயினும் **அவர்கள் படுக்குமுள்ளே**, அப்பட்டணத்து மனிதர் வந்து அந்த வீட்டாரை தொந்தரவு செய்தனர். தற்போது தேவதூதர்கள் **சோதோம்** பட்டணத்து குடிகள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதனை கண்டறிய வேண்டியதாக இருந்தது. **வாலிபர் முதல் கிழவர்மட்டுமுள்ள ஜனங்கள் அனைவரும் நானா திசைகளிலுமிருந்து வந்து, வீட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டனர்**. இங்கு உள்ளடக்கிய மொழி நடை ஒட்டு மொத்த பட்டணத்தின் சீர்கேடை வலியுறுத்துகிறது; அவர்கள் மீது வரப்போகிற தண்டனைக்கு அனைத்து மக்களும் தகுதியுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். எப்படியாயினும் லோத்தின் மருமகன்கள் இந்த எண்ணிக்கையில் வர மாட்டார்களென தெரிகிறது (காண்க 19:14).

வசனம் 5. இந்த பலதரப்பட்ட குழுவினர், அன்றிரவு லோத்தின் வீட்டிற்கு வந்தவர்களை வெளியில் கொண்டு வரும்படியாக தொடர்ந்து அவரை வலியுறுத்தினார்கள். மேலும் அவர்களோடு உறவுகொள்ளும்படியாக அவர்களை வெளியே கொண்டுவரும்படி கோரினர். உறவுகொள்ளுதல் என்பது “அறிதல்” எனும் பொருள் கொள்ளும் (ׁוֹדַע, *yada*, ‘யதா’) எனும் பதமாகும். சோதோம் மக்கள் எவ்வித கெட்ட நோக்கமும் இல்லாமல், இந்த வழிப் போக்கர்களோடு ஐக்கியம் கொள்ளவே விரும்பினாரென ஒரு சிலர் கூறுகின்றனர். இந்த கருத்து வழக்கமான *סוגיןֹסקו* (*suginōskō*, சன்கினோஸ்கோ), “அறிதல்” எனும் பொருள் தராமல் “சந்திப்பு” அல்லது “உரையாடுவது” என பொருள் தரும் செப்துவஜிந்த் மொழிபெயர்ப்பு யதா என்பதனை *גיןֹסקו* (*ginōskō*, கினோஸ்கோ) பின்நோக்கச் செய்கிறது.² எப்படியாயினும், 19:5லும் மற்றும் நியாயாதிபதிகள் 19:22லும் யதா எனும் பதம் “ஒரு மனிதனை சரீரப்பிரகாரமாய் அறிதல் (ஓரின சேர்க்கைக்காக)”³ எனும் பொருளை தருகிறது. இதர மொழிபெயர்ப்புகள் “உடலுறவு கொள்ளுதல்” (NIV; TEV; CEV; NLT) “அவர்களோடு புணர்தல்” (NJB; NEB; REB) எனும் பொருளைத் தருகிறது.

வாலிபர் மற்றும் முதிர்வயதானவர்கள் உட்பட அனைவரிடமும் இந்த மதிப்பிழக்கச் செய்யும் தீமை பரவி, அவர்கள் ஓரின சேர்க்கையில்⁴ ஈடுபட வந்திருந்த விருந்தினர்களை வெளியே கொண்டுவரக் கோரினர். 13:13ல் கூறப்பட்டிருந்த சோதோமியர் கனின் பொல்லாத இயல்பு முழுமையாக வெளியாக்கப்பட்டது. இவ்விதமான செயல்களை ஆண்டவருடைய மக்கள் மன்னிக்கவோ அல்லது பயிற்சிக்கவோக் கூடாது (லேவி. 18:22; 20:13; ரோமர் 1:24-27, 32; 1 கொரி. 6:9-11; 1 தீமோ. 1:8-11; யூதா 7). மேலும் பல விதமான தீமைகளும் குற்றங்களும் சோதோமிய குடிகளால் செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடும் (எரே. 23:14; எசே. 16:46-50) எனினும் ஒட்டு மொத்த சமூகத்தின் அப்பட்டமான மீறுதல்களும், பரவலான ஓரின சேர்க்கையுமே ஆண்டவருடைய சினத்தை அவர்கள் மேல் ஊற்றச் செய்தது.

வசனங்கள் 6, 7. இந்த சச்சரவான சூழலில் லோத்து நடுவராக மாறி பெரும் துணிவை வெளிப்படுத்தி அவர்களிடம் சென்றார். கலக்கக்கூடத்தாரின் சினத்திற்கு தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்தி, உள்ளே அவரது விருந்தினரை பாதுகாக்கும் நம்பிக்கையோடு அவர் தன் பின்னாக கதவை மூடினாரென வசனம் கூறுகிறது. அதன் பின்னர் சகோதரரே, இந்த அக்கிரமம் செய்ய வேண்டாம் என கூறி அவர்களை வேண்டிக் கொண்டார். என் சகோதரரே எனும் பதம் *אָחָי* (*’achay*, அசாய்) எனும் எபிரேய பதத்தின் மொழியாக்கமாகும், எனினும் இங்கு இதனை ஒருமனம் கொண்ட ஒட்டுறவை குறிக்க “என் நண்பர்களே” (NIV) என்று கூறினாரென புரிந்துகொள்ள வேண்டுமே ஒழிய அவர்கள் இரத்த உறவுகளென பொருளில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இங்கு

காணப்படும் சோகமான முரண்பாடு யாதெனில் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆபிரகாம் லோத்தை அவரது “சகோதரன்” என அழைத்தார் (13:8). ஆண்டவருடைய ஆசீர்வாதத்தில் வாழ்ந்த அவரது சிறிய தந்தையாரை விட்டு பிரிந்த பின்னர், அவர் ஆண்டவருடைய தண்டனையை பெறப் போகிற தீய மனிதரை தமது சகோதரராக தெரிவு செய்து கொண்டார்.

வசனம் 8. இப்படிப்பட்ட சீர்கெட்ட பட்டணத்தில் நெடுநாள் வாழ்ந்ததின் பலனாக லோத்தின் ஆவிக்குரிய மனச்சாட்சி எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக போனது என்பதனை விளக்க புருஷரை அறியாத இரண்டு குமாரத்திகளை அந்த கும்பலுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். 5 ஆம் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள யதா எனும் அதே பதத்திலிருந்து அறியாத எனும் பதம் வருகிறது. ஆனால் இங்கு இது ஆண் பெண் உடலுறவை குறிப்பிடுகின்றது. வசனங்கள் லோத்தின் பட்டணத்திலிருந்த இரண்டு வாலிபர்களை மருமகனாக (19:14) குறிப்பிட்டாலும், அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட மருமகன்களாக மட்டுமே இருந்தனர், அவர்கள் அவருடைய மகர்களுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருந்தனர் மனை வாழ்வில் இன்னமும் அவர்கள் இணையவில்லை (காண்க மத். 1:18-25).

அவருடைய இரு கன்னிப் பெண்களை சீர்கெட்ட கலகக்கூட்டத்தாரிடம் லோத் ஒப்படைப்பதாக ஒத்துக் கொண்டது ஏறக்குறைய புரிதலுக்கப்பாற்பட்டதாகும். அவர் அவர்களுக்கு உங்கள் இஷ்டப்படி செய்யுங்களென கூறினார், ஆனால் இந்தப் புருஷர் என் கூரையின் நிழலில் வந்தபடியால், இவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்றார். சிலர் லோத்தின் நடக்கையை நியாயப்படுத்துகின்றனர், ஏனெனில் அவர் அடைக்கலத்தில் வந்த விருந்தினரை பாதுகாப்பது அவருடைய பொறுப்பென பண்டைய ஒழுக்கநெறி கோட்பாடு ஆணை யிட்டிருக்கிறது. எனவே ஒருவேளை அவர்களுக்கு அவரது பாதுகாப்பிலிருக்கையில் ஏதாவது நடந்தால் அதற்கு அவரே பொறுப்பாளியாவார். இது போன்றதொரு பழக்கம் லோத் சந்தித்த தடுமாற்றத்தை கற்பனை செய்யவில்லை. அவர் அவருடைய மகள்களின் நலத்தைக் காட்டிலும் ஒரு உபசரிப்பாளராக மதிக்கப்படுவதில் அக்கறை கொண்டார். ஒருவேளை அவர் தன் உயிருக்காக தன் மனைவியாகிய சாராளின் நல்லலொழுக்கத்தை பலி கொடுக்க விரும்பின ஆபிரகாமை நினைத்திருப்பதற்கு சாத்திய கூறுகள் இருக்கின்றது (காண்க 12:10-20). அவர் அதனைப் போன்றதொரு எண்ணத்தையுடையவராக இருந்து அவரது விருந்தினரை காப்பாற்றி, சோதோமிய குடிகளை திருப்தி செய்ய விரும்பினார்.

ஆண்டவர் அவருடைய சிறிய தந்தையில் செயல்களை விரும்பாமல் மற்றொருவரின் மனைவியை தன் அந்தப் புரத்திற்கு கொண்டு வந்ததற்கு பார்வோனின் வீட்டாரை வாதித்ததனை லோத் ஐயத்திற்கிடமின்றி மறந்து போனார். ஒருவேளை முந்தைய தொடரின்

குறிப்பை அவர் தவறவிட்டிருக்கக்கூடும், ஏனெனில் அனைத்தும் நன்மையில் நிறைவு பெற்றது போன்று தோன்றினது: ஆபிரகாம் அவருடைய மனைவியை திரும்பப் பெற்றார், மேலும் பார்வோன் அவரை பெருமளவு மந்தைகளாலும், அடிமைகளாலும் செறிவூட்டினார். அவருடைய இரண்டு மகன்களை குழுவாய் கற்பழிப்பதற்கும், பாலியல் வன்முறைக்கும் ஒரு சீர்கெட்ட கூட்டத்திடம் ஒப்படைக்க விரும்பினது அவருடைய பண்புகளின் குறைபாட்டின் தீவிரத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. முதலாவது ஒரு தந்தை தன் மகளுக்கு செய்ய வேண்டியதென எதை ஆண்டவர் எதிர்பார்த்தாரோ அதற்கு நேரெதிராக அவருடைய ஒழுக்க மற்றும் ஆவிக்குரிய முன்னுரிமைகள் இருந்தது. அவர் எவ்விலை கொடுத்தாகிலும் அவருடைய மகன்களுக்கு அன்பையும் பாது காப்பையும் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தது. இரண்டாவதாக அவர் அவருடைய மகன்களின் நல்லொழுக்கத்தை விட அவர்களுடைய உயிரையும் விட சீர்கெட்ட சோதோமியரின் மதிப்பை உயர்வாக எண்ணினார். இப்படிப்பட்ட பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளான பெண்கள் உள வழியாகவும் உடல் வழியாகவும் வாழ்ந்தது இல்லை (காண்க நியா. 19:22-30)

வசனம் 9. சோதோமிய மனிதர்கள் லோத்தை ஒதுங்கி நிற்குமாறு கூறி அவருக்கு மூர்க்கமாக பதிலளித்தனர், மேலும் அவர்கள் பரதேசியாய் வந்த இவனா நியாயம் பேசுகிறது? என கூறி அவமதித்தனர், அதாவது குடியுரிமையற்ற புறத்தானென கூறினர். அவர் “பரதேசியாய் தங்க வந்தாரென” (7:13, *guz*, கர்) வசனம் தெளிவாய் கூறுகிறது. கானான் தேசத்தின் பஞ்சத்திலிருந்து தப்பிக்கும் வண்ணமாக ஆபிரகாம் சில காலம் எகிப்தில் தங்க சென்றதனை விளக்க இந்த வினைச்சொல்லே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (12:10) அந்நியர்கள் புற தேசத்தில் தங்குதல் நிரந்தரமாகவோ அல்லது குறுகினதாகவோ இருந்தாலும், அவர்கள் அக்குடிகளுக்கு இரத்த சம்பந்தமில்லாதவர்களானப்படியால். அவர்களுடைய நல்வாழ்வு அவர்களை உபசரிப்பதில் சார்ந்திருந்தது. அவர்கள் அப்பட்டணத்தின் பூர்வீக குடிகளைப் போன்று உரிமைகளை பெற்றனுபவிக்கவில்லை, மேலும் அரசியல் தொடர்புடைய செயல்கள் குரலெழுப்ப அவர்களுக்கு உரிமையும் கொடுக்கப்படவில்லை.⁵ இந்த காரணத்தினால் தான் அவர்கள் லோத்தை புற தேசத்தை சேர்ந்த சுய நீதிமானெனக் கூறி தங்கள் நடத்தையை குறித்து நியாயந்தீர்க்கும் நியாயாதிபதியாக செயல்பட உரிமையில்லையெனக் கூறி அவமதித்தனர் (யாத். 2:14ஐ காண்க).

שָׁפַט (*shapat*, ஷபாத்), எனும் பதமே “நியாயாதிபதி” என மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இந்த சூழலில் இது நீதிமன்ற தீர்மானத்தை குறிப்பிடுவதில்லை. எப்படியாயினும் ஷபாத் என்பது பண்டைய உலகில் பட்டண அரசுகளாகிய சோதோமின்

(அரசரை) ஆட்சியாளர்களை போன்றதொரு ஆட்சியாளர்களை குறிக்கின்றது (14:2, 17 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க) இவர்கள் மக்களின் உயரிய நியாயாதிபதிகளாக இருந்தனர். சோதோமின் குடிகள் “அவர் ஒரு ஆட்சியாளரைப் போன்று செயல்படுகிறார்!” எனக் கூறி அவர் மீது சினம் கொண்டதாக NJPSV மொழிபெயர்ப்பு ஷபாத் என்பதனை சரியான உணர்வோடு எடுத்து விளக்கியிருக்கிறது.

அவருடைய மகள்களோடு பாலியலுறவு கொள்வதனை விட அவருடைய வீட்டிற்கு வந்திருக்கிற விருந்தினரோடு உறவு கொள்வதே சிறந்ததோர் ஒழுக்கமென கூறி புற தேசத்தானோடு சோதோமிய மனிதர்கள் சினந்துக் கொண்டனர். எனவே அவர்களுக்குச் செய்வதைப்பார்க்கிலும் உனக்கு அதிக பொல்லாப்புச் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள், அதாவது அவர் வீட்டிலிருக்கிற அந்த விருந்தினருக்கு செய்ய திட்டமிட்டதனைப் பார்க்கிலும் லோத்தை அதிக பாலியல் பலவந்தம் செய்யப் போவதாக கூறினார்கள். இந்த பயங்கரமான சூழலில் அந்த மனிதர்கள் லோத்து என்பவனை மிகவும் நெருக்கிக் கதவை உடைக்கக் கிட்டினார்கள்.

வசனம் 10. அந்த கலகக் கூட்டத்தார் லோத்தை நெருக்கி கதவை உடைக்க முனைகையில் அந்தப் புருஷர்கள் (தேவ தூதர்கள்) லோத்தை பாதுகாக்க தங்கள் கைகளை வெளியே நீட்டினர். அவர்கள் சீக்கிரமாக லோத்தைத் தங்கள் அண்டைக்கு வீட்டுக்குள் இழுத்துக்கொண்டு, பாதுகாப்பிற்காக கதவைப் பூட்டினர்.

வசனம் 11. அதன் பின் அவர்கள் கதவை உடைக்க முனைந்த தெருவாசலிலிருந்த சிறியோரும் பெரியோருமாகிய மனிதருக்குக் குருட்டாட்டம் பிடிக்கப்பண்ணினார்கள்; குருட்டாட்டம் என்பதற்கு வழக்கமாக பயன்படுத்தப்படும் אִוְּוֵר ('*iwver*, இவ்வர்) எபிரெயப்பதம் பயன்படுத்தப்படாமல் பழைய ஏற்பாட்டு சூழலில் ஒரே முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள (2 இராஜா. 6:18) סַנְוֵרִים (*sanwerim*, சன்வெரிம்) எனும் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது “அக்காடிய வேரிலிருந்து கடனாக பெற்ற உறவுச் சொல்லாக இருக்கிறது”⁶ மேலும் இது ஒளி ஒளிர்வதினால் தற்காலிகமாக குருட்டாட்டம் பிடித்து, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இயல்பாக செயல் படாத வண்ணம் அவர்களை குழப்பமுறச் செய்வதாகும். குருட்டாட்டம் பிடித்தவர்கள் சுற்றிலும் தடுமாற்றம் அடைந்து வாசற் கதவை தேடி வெற்றியை பெற இயலாமல் போகிறார்கள். ஐயப்பாட்டிற்கு இடமின்றி லோத்தின் வீட்டில் இருப்பவர்களை “அறிய” விரும்பின சோதோமிய மனிதர்கள் அவர் நுழைவதற்குக் கூட கதவை கண்டடைய இயலவில்லை.

தேவனின் மனதுருக்கம் வெளிப்படுத்த: லோத்து மீட்கப்படுதல் (19:12-22)

அவனுடைய மருமன்களுக்கு லோத்துடைய எச்சரிக்கை
(19:12-14)

¹²பின்பு அந்தப் புருஷர் லோத்தை நோக்கி: இவ்விடத்தில் இன்னும் உனக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? மருமகனாவது, உன் குமாரராவது, உன் குமாரத்திகளாவது, பட்டணத்தில் உனக்குரிய எவர்களாவது இருந்தால், அவர்களை இந்த ஸ்தலத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போ. ¹³நாங்கள் இந்த ஸ்தலத்தை அழிக்கப்போகிறோம்; இவர்கள் கூக்குரல் கர்த்தருடைய சமூகத்தில் பெரிதாயிருக்கிறது; இதை அழிக்கக் கர்த்தர் எங்களை அனுப்பினார் என்றார்கள். ¹⁴அப்பொழுது லோத்து புறப்பட்டு, தன் குமாரத் திகளை விவாகம்பண்ணப்போகிற தன் மருமக்கள்மாரோடே பேசி: நீங்கள் எழுந்து இந்த ஸ்தலத்தை விட்டுப் புறப்படுங்கள்; கர்த்தர் இந்தப் பட்டணத்தை அழிக்கப்போகிறார் என்றான்; அவனுடைய மருமக்கள்மாரின் பார்வைக்கு அவன் பரியாசம்பண்ணுகிறதாகக் கண்டது.

வசனங்கள் 12, 13. அந்த தேவதூதர்கள் லோத்துக்கு அவ்விடத்தில் வேறு உறவினர்கள் யாராவது - மருமகனாவது, குமாரராவது, குமாரத்திகளாவது, அல்லது பட்டணத்தில் அவனுக்குரியவர்கள் எவர்களாவது இருக்கிறார்களா என்று விசாரித்தார்கள். மேற்பார்வையில், தெய்வீக வாசிகள் லோத்தினுடைய குடும்பத்தினரின் எண்ணிக்கையையும் பாலினத்தையும் அறியவில்லை என்பது வினோதமாக தோன்றுகிறது. யெகோவாவும் இந்த தகவலை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை, அல்லது அவர்களும் அதைக் கண்டுபிடிக்க தங்களுடைய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியை பயன்படுத்தவில்லை.

ஏற்கனவே குறிக்கப்பட்டது போல, “மருமகன்கள்” என்பது நவீன மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தில் உள்ளது போல, இந்த இரண்டு இளம் வாலிபர்களை குறித்த தெளிவான விளக்கமல்ல, ஏனென்றால் வேதம் சொல்கிறது, லோத்தின் இரண்டு குமாரத்திகளும் கன்னிகைகளாக இருந்தார்கள் என்று, தொன்மையான உலகத்திலே இளைஞர்களுக்கு திருமணம் நிச்சயமாகிறபோது, அவர்களுக்குள்ளே இன்னும் நெருக்கமான உறவு இல்லாத போதும் ஜனங்கள் அவர்களை கணவன் மனைவி என்றே குறிப்பிடுவார்கள். ஒரு நிச்சயதார்த்தத்தை எளிதாக கலைத்துவிட முடியாது. அது பிணைப்பாக கருதப்பட்டது; மேலும் அந்த “கணவன்” அந்த திருமணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டாமென்று தீர்மானித்தால், அவன் அவனுடைய “மனைவியை” விவாகரத்து செய்ய

வேண்டும் (மத். 1:18-25 பார்க்கவும்). இன்றைக்கு பல தம்பதியினர் தங்களுக்கு திருமணம் ஆனது போல, பொது இகழ்ச்சியும் சமூக சட்டங்களின் விதி மீறுதல்களுமின்றி ஒன்றாக சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும், நிச்சயதார்த்தம், திருமணம், மற்றும் பாலியல் செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றை குறித்த இத்தகைய அலட்சிய மனப்பான்மை வேதாகமக் காலங்களில் சாத்தியமல்ல. நவீன காலம் வரை இது மேற்கத்திய சமூகத்தில் காணப்படவில்லை மேலும் இத்தகைய பழக்கம் ஒருபோதும் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறாது.

தன் வீட்டிற்குள் பாதுகாப்பு கண்டுபிடிக்கலாமென்று லோத்து நினைத்திருந்தால், அவன் துக்ககரமாக தவறு செய்தான். அவனுடைய குடும்பத்தார் எவர்களாவது இருந்தால், அவர்களை அந்தப் பட்டணத்தைவிட்டு வெளியே அழைத்துக் கொண்டு போகும்படி தேவதூதர்கள் அவனை துரிதமாய் எச்சரித்தார்கள், ஏனென்றால் அந்த இடத்தை அழிக்க வேண்டுமென்ற பணி அவர்களுக்கு இருந்தது. பின்பு தேவதூதர்கள் வருகின்ற சோதோமுடைய அழிவைக் குறித்து லோத்துவினிடத்தில் விவரித்தார்கள்: அவர்கள் கூக்குரல் கர்த்தருடைய சமூகத்தில் பெரிதாயிருந்தது, அதனால் அவர் அதை அழிக்க அவருடைய தூதர்களை அனுப்பியிருந்தார்.

வசனம் 14. லோத்து தன் வீட்டை விட்டு புறப்பட்டு, தன் குமாரத்திகளை விவாகம்பண்ணப்போகிற தன் மருமக்களமாரோடே பேசினதின் மூலம் மறுமொழி கூறினான். கர்த்தர் அந்தப் பட்டணத்தை அழிக்கப்போகிறார் என்பதால் அவன் அவர்களை உடனடியாகப் புறப்படச் சொன்னான். அவன் அந்த இளைஞர்களிடம் அந்த இரவு அவனுடைய வீட்டில் நடந்த குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளை சம்பந்தப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்: அந்த இரண்டு அந்நியர்களுடைய வருகையும், கோபமிக்க ஜனக்கூட்டமும், அவனுக்கு விரோதமாகவும் மேலும் அவன் பார்வையாளர்களுக்கு விரோதமாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பயமுறுத்தல்களும், மேலும் சோதோம் குடிமக்களின் கீழ்த்தரமான நடத்தையையும் தேவன் இனி பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார் என்கிற உண்மையும் தான்.

லோத்துவினுடைய கதையினால் அந்த மருமகன்கள் அசைக்கப்படவில்லை மேலும் அவன் பரியாசம் செய்வதாய் நினைத்தார்கள். அவர்கள் அதை தீவிரமாய் எடுத்துக்கொள்வதற்கு மிகவும் நம்பத்தகாததாய்த் தோன்றியது மற்றும் அது முட்டாள்தனம் என நிராகரித்தார்கள். இந்த சம்பவம் லோத்து ஒரு குடும்பத் தலைவனாக எப்படி பொருத்தமற்று இருந்தான் என்பதையும் தன் மருமகன்களிடம் எப்படி குறைவான நம்பகத்தன்மை பெற்றிருந்தான் என்பதையும் அதின் புரிதலையும் விளக்கக்கூடும்.

அந்த இரண்டு அந்நியர்களையும் காப்பாற்றும் பொருட்டு தன் மகன்களை மரண ஆபத்தில் வைக்க அவருக்கு இருந்த தன்னார்வத்தை

சம்பந்தப்படுத்தியிருந்தால், அவர்களுடைய கண்களில் அவருக்கு கிடைத்த எந்த மரியாதையையும் அல்லது நம்பகத்தன்மையையும் அதுவே அழித்திருக்கலாம். எது சூழ்நிலையாக இருந்தாலும், அவனுடைய எச்சரிக்கையை நிராகரித்தார்கள், மேலும் அந்தப் பட்டணத்தை விட்டுச் செல்ல எந்த ஆயத்தமும் செய்யவில்லை.

இதற்கு முந்தைய கதையில், இந்த எழுத்தாளர் லோத்துக்கு எண்ணற்ற “ஆடுமாடுகளும் மற்றும் கூடாரங்களும்” (13:5), பெரிய “உடைமைகளும்” (13:6), மற்றும் பல “மந்தை மேய்ப்பர்களும்” (13:7, 8) இருப்பதாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார்; எனினும், நெருக்கடி நேரத்தில், இந்த மனிதர்களையும் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் எந்த கருணையும் அவன் காட்டவில்லை. அவர்களை தேவதூதர்களிடம் குறிப்பிடவுமில்லை அல்லது வரப்போகிற அழிவிலிருந்து தப்பியோடும்படி அவர்களை எச்சரிக்க முயற்சிக்கவுமில்லை. லோத்து தன் விசுவாசத்தையும் அல்லது தன் மாமனாகிய ஆபிரகாமின் நிமித்தம் தேவன் அவனை ஏராளமாக ஆசீர்வதித்திருக்கிறார் என்பதையும் இந்த வேலையாட்களிடத்தில் பகிர்ந்துக் கொள்ளாமலிருக்க வாய்ப்புகள் இருக்கக்கூடுமா? அவனுடைய புறக்கணிப்பு அல்லது தவறான நடத்துதலினால் அவர்கள் தங்கள் எஜமானுக்குரிய கனத்தை இழந்திருக்கக் கூடுமோ? அந்த பட்டணத்தில் வாழ வேண்டும் என்ற அவனுடைய ஆசை, அவன் துன்மார்க்கமான சோதோமின் வசிப்புக்கு உள்ளானான் என்பதை அவர்களுடைய மனதில் சுட்டிக் காட்டியதோ? எதுவாக இருந்தாலும் இங்கே லோத்து, தன் குடும்பத்தின் மேலும், மருமகன்கள் மேலும் அல்லது தன் வேலைக்காரர்கள் மேலும் நீதிக்கு சிறிய செல்வாக்கை கொண்ட ஒரு பரிதாபமான நபராக வழங்கப்படுகிறார்.

லோத்து சோவாருக்கு தப்பியோடுதல் (19:15-22)

¹⁵கிழக்கு வெளுக்கும்போது அந்தத் தூதர் லோத்தை நோக்கி: பட்டணத்திற்கு வரும் தண்டனையில் நீ அழியாதபடிக்கு எழுந்து, உன் மனைவியையும், இங்கே இருக்கிற உன் இரண்டு குமாரத்திகளையும் அழைத்துக்கொண்டுபோ என்று சொல்லி, அவனைத் துரிதப்படுத்தினார்கள். ¹⁶அவன் தாமதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, கர்த்தர் அவன்மேல் வைத்த இரக்கத்தினாலே, அந்தப் புருஷர் அவன் கையையும், அவன் மனைவியின் கையையும், அவன் இரண்டு குமாரத்திகளின் கையையும் பிடித்து, அவனைப் பட்டணத்திற்கு வெளியே கொண்டுபோய் விட்டார்கள். ¹⁷அவர்களை வெளியே கொண்டு போய்விட்ட பின்பு, அவர்: உன் ஜீவன் தப்ப ஓடிப்போ, பின்னிட்டுப் பாராதே; இந்தச் சமூகியில் எங்கும் நில்லாதே; நீ அழியாதபடிக்கு மலைக்கு ஓடிப்போ என்றார். ¹⁸அதற்கு லோத்து:

அப்படியல்ல ஆண்டவரே, ¹⁹உமது கண்களில் உமது அடியேனுக்குக் கிருபைகிடைத்ததே; என் பிராணனைக் காக்கத் தேவரீர் எனக்குச் செய்த கிருபையைப் பெரிதாக விளங்கப்பண்ணினீர்; மலைக்கு ஓடிப்போக என்னால் முடியாது, தீங்கு என்னைத் தொடரும், நான் மரித்துப்போவேன். ²⁰அதோ, அந்த ஊர் இருக்கிறதே, நான் அதற்கு ஓடிப்போகத்தக்கதாய் அது கிட்ட இருக்கிறது, சின்னதுமாய் இருக்கிறது; என் பிராணன் பிழைக்க நான் அங்கே ஓடிப்போகட்டும், அது சின்ன ஊர்தானே என்றான். ²¹அதற்கு அவர்: நீ கேட்டுக்கொண்ட ஊரை நான் கவிழ்த்துப்போடாதபடிக்கு, இந்த விஷயத்திலும் உனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணினேன். ²²தீவிரமாய் அங்கே ஓடித் தப்பித்துக்கொள்; நீ அங்கே போய்ச் சேருமட்டும் நான் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்றார்; ஆகையால் அந்த ஊர் சோவார் என்னப்பட்டது.

வசனம் 15. கிழக்கு வெளுக்கும்போது, பட்டணத்திற்கு வரும் தண்டனையில் (אָוֹן, 'awon, ஆவோன்) அவர்கள் அழியாதபடிக்கு அவன் மனைவியையும், அவன் இரண்டு குமாரத்திகளையும் அழைத்துக்கொண்டுபோகும்படி சொல்லி, தூதர்கள் லோத்துவைத் துரிதப்படுத்தினார்கள். அவான் என்கிற எபிரெய வார்த்தையை "பாவம்," "அக்கிரமம்," அல்லது "குற்ற உணர்வு" என்றும் மொழிபெயர்க்க முடியும்; எனவே, சூழலைப் பொறுத்தது காரணம் மற்றும் விளைவு ஆகிய இரு அர்த்தங்களும் இதற்கு உண்டு. இந்த பத்தியில், குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவைகள் பாவ செயல்கள் அல்ல, ஆனால் சோதோமின் தீய செயல்களுக்கான விளைவுகள் - தேவனிடத்திலிருந்து வந்த தண்டனை.⁷ சோதோமுடைய அக்கிரமத்தின் பாத்திரம் இப்பொழுது நிறைந்தது மேலும் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாமென்று எண்ணி பாவம் செய்யும் மக்களைக் கொண்ட ஒரு பட்டணத்தையோ அல்லது ஒரு பகுதியையோ இனி ஒரு காலமும் தேவன் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார் என்று தூதர்கள் லோத்துவை எச்சரித்தார்கள். யோர்தான் பள்ளதாக்கு முழுவதும் பரவியிருந்த தீமைக்கு சோதோமுடைய பாவம் பிரதிநிதியாய் இருந்தது. முழு பகுதியின் மேலும் அழிவு வந்திருந்தது ஏனென்றால் அதனுடைய ஜனங்கள் துன்மார்க்கத்திலும் அந்தரங்க பாவத்திலும் புறக்கணிக்க முடியாத அளவிற்கு பழகியிருந்தார்கள்.

வசனம் 16. இருப்பினும், லோத்து அந்தப் பட்டணத்தை விட்டு வெளியேறத் தயங்கினான். தேவதூதர்கள் அவன் கையையும், அவன் மனைவி மற்றும் அவன் இரண்டு குமாரத்திகளின் கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டார்கள்; தெய்வீக தூதர்கள் சோதோமுக்கு வெளியே கிட்டத்தட்ட இவர்களை இழுத்துக்கொண்டு சென்றது போல் தோன்றுகிறது. லோத்து மற்றும் அவனுடைய குடும்பத்தினர் வரவிருக்கும் அழிவைக் குறித்த எச்சரிக்கைக்கு விரைவில் பதில் கொடுத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் சில காரணங்களுக்காக அவர்கள்

தாமதித்தார்கள். அவர்கள் சபிக்கப்பட்ட நகரமான சோதோமின், அப்பட்டமானப் பொல்லாப் பில் பங்கேற்கவில்லையென்றாலும், அது அவர்களுக்கு ஒரு அபாயகரமான ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியிருந்ததாகத் தெரிகிறது அதினால் தான் தூதர்கள் உண்மையில் அவர்களை வெளியேற்ற கட்டாயப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. வேதாகம ஆக்கியோன் லோத்துவையும் அவன் குடுப்பத்தையும் ஒரு பாதுகாப்பான இடத்துக்கு தப்பிச் செல்ல வைப்பது எவ்வளவு கடினமாக இருந்தது என்று விளக்க முயலவில்லை. **கர்த்தர் அவன் மேல் வைத்த இரக்கத்தினாலே**, தேவதூதர்கள் அவனைப் பட்டணத்திற்கு வெளியே கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்று மாத்திரம் சொல்லியிருந்தார்.

வசனம் 17. லோத்துவையும் அவன் குடும்பத்தையும், தேவதூதர்கள் பட்டணத்திலிருந்து வெளியே எடுத்தபோது, அவர்களில் ஒருவன் சொன்னான், **உன் ஜீவன் தப்ப ஓடிப்போ.** 17 ஆம் வசனத்திலிருந்து 22 ஆம் வசனம் வரை, “தப்புதல்” என்கிற வார்த்தை ஐந்து முறை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த குடும்பம் இன்னும் முழுமையாக சோதோமைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய அவசரத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. எதிர்க்க முயற்சி செய்த லோத்துவின் குடும்பத்துக்கும், சூழ்நிலை அவசரமானது என்பதை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டிய தேவதூதர்களுக்கும் இடையே விருப்பங்களின் போட்டி தொடர்ந்தது. மேலும், சோதோமின் இந்த முன்னாள் குடியிருப்பாளர்கள் தயங்கவோ திரும்பிப் பார்க்கவோ வேண்டாம் என்று கூறப்பட்டனர். அவர்கள் பள்ளத்தாக்கிலோ அல்லது **சமபூமியிலோ** (7:2, *kikkar*, கிக்கார்) எங்கும் தங்க முயற்சிக்கக் கூடாது (NIV; NRSV; NEB).

13:10இல், இந்தப் பகுதி “யோர்தான் பள்ளத்தாக்காகக்” குறிப்பிடப்படுகிறது. உபாகமம் 34:3இன் படி, இந்தப் பகுதி எரிகோவிலிருந்து சோவார் வரை, சவக்கடலுக்கு தெற்காக நீட்டப்பட்டுள்ளது. தூதனுடைய நயமான கண்டிப்பு சோதோமுக்கு நேரிகிற உடனடி அழிவு அதை தாண்டியிருக்கிற ஏனைய நகரங்களுக்கும் பரவக்கூடும் என்பதை பரிந்துரைக்கிறது. எனவே, நகரின் புறநகர் பகுதியில்போய் நிற்பது பாதுகாப்பாக இருக்காது. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் மோவாபின் **மலைகளின்** கிழக்குக்கு (சவக்கடலுக்கு மேல் மூவாயிரம் அடி உயர்ந்திருக்கக்கூடியது) தப்பிச் செல்ல வேண்டும் இல்லையென்றால் அவர்கள் அடித்துச் செல்லப்படக்கூடும்.

வசனங்கள் 18, 19. லோத்து அந்த பகுதியை விட்டு வெளியேறும் யோசனையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பின்வாங்கினான். **அப்படியல்ல ஆண்டவரே** என்று கூறி தேவதூத கட்டளையை நிராகரித்தான். அதன் பின்னர் ஒரு எதிர்த் திட்டத்தோடு தொடர்ந்தான், தூதர்கள் அவனுடைய வாழ்க்கையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றிருக்கிற உண்மையின் வெளிச்சத்தில் அது அதிர்ச்சியாக

இருக்கிறது. லோத்து அவர்களுடைய தெய்வீக அறிவுரைகளைத் தொடர்ந்து எதிர்த்தான். அவர்களுடைய **கண்களில்** அவனுக்கு தயவு (17, *chen*, ச்சென்) அல்லது “கிருபை”⁸ (6:8; யாத். 33:12) கிடைத்தது என்று தன் நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தினான். அவனுடைய **பிராணனைக் காக்க** அவர்கள் செய்த **கிருபைக்கு** நன்றியுள்ள வனாயிருந்தான் (707, *chesed*, ச்சேசெத், “நன்மை, கருணை”⁹). அதே சமயத்தில், **மலைகள்** வெகுதூரம் இருக்கின்றன என்று பரிந்துரைத்து தூதர்களுடைய கோரிக்கையை நிராகரித்தான். அவனைப் பொறுத்தவரை மலைகளுக்கு தப்பியோடுவது சாத்தியமற்றதென்று பயந்தான், ஏனென்றால் அந்த அழிவு அவனை பின் **தொடர்ந்து** பிடிக்கலாம், மேலும் மரணம் முடிவாகலாம்.

வசனம் 20. அவர்கள் ஒரு பட்டணத்தை நெருங்கியபோது, அது சின்னதும் ஓடிப்போகத்தக்கதாயும் கிட்டத்தில் இருந்தது, அவன் தனது வாழ்கையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக **அங்கே** செல்ல அனுமதி கேட்டான். சோதோமின் உடனடி அழிவின் மத்தியில், அவன் எடுப்பதற்கான சரியான தப்பிக்கும் பாதையை குறித்து தேவதூதர்களிடம் வாக்குவாதம் செய்வதில் தன் நேரத்தை செலவிட்டான். சோதோமை விட்டு வெளியேறும் எண்ணத்தில் தயங்கின பின்னர், பாதுகாப்புக்காக வெகுதூரத்திலுள்ள மலை களுக்கு போக போதுமான நேரமில்லை என்று கூறிக்கொண்டான்.

வசனம் 21. ஆபிரகாமுடைய கலகக்கார அண்ணன் மகனை காப்பாற்ற மிகவும் கடினமாக இருந்தது! கீழ்ப்படிய அவனுடைய தயக்கத்தின் மத்தியிலும், மேலும் தூதர்களுடைய எச்சரிக்கை களுக்கு எதிர்த்து நின்றபோதும், கிருபையினாலே, அவனுடைய கோரிக்கையை தூதர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மலைகளுக்கு செல்ல வேண்டுமென்ற லோத்துவுக்கான கட்டளையை திரும்பப்பெற்று, தேவனுடைய பிரதிநிதி யோர்தான் பள்ளத்தாக்கில் இருக்கும் எல்லா நகரங்களையும் அழிக்க வேண்டுமென்ற தனது திட்டத்தை சற்று மாற்றிக்கொண்டார். லோத்து அடைக்கலம் புகுந்த அந்த சிறிய **நகரத்தை தூக்கியெறியமாட்டேனென்று** தேவதூதன் வாக்குறுதி தந்தான்.

இந்த சம்பவத்தில் லோத்துவினுடைய மனு 18 ஆம் அதிகாரத்தில் ஆபிரகாமுடையதற்கு ஓரளவிற்கு ஒத்திருக்கிறது. முந்தைய கதையில் முற்பிதாவின் வேண்டுகல்கு மறுமொழியாக, போதுமான எண்ணிக்கையில் நீதியான மக்கள் அங்கு குடியிருப்பார்கள் என்றால் சோதோமின் எல்லா குடிகளையும் அழிக்கமாட்டேன் என்று தேவன் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார். இந்த சம்பவத்தில், லோத்து யோர்தான் நதியிலிருக்கும் எல்லா பட்டணங்களையும் அழிக்கும் வேலையை மீண்டும் அளவிட கர்த்தருடைய தூதர்களை வற்புறுத்தினான், அதினால் தஞ்சமெடுக்க அவசரமாக மலைக்கு ஏற வேண்டியதில்லை என்பதினால், லோத்து தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு விரோதமாக

வாக்குவாதம் செய்து நேரத்தை வீணடிக்காமல் இருந்திருந்தால் மலைக்கு சென்றடைவதற்குப் போதுமான நேரம் இருந்திருக்கும் என்று ஒருவேளை தேவதூதர்கள் அவனிடம் சொல்ல நேர்ந்திருக்கும்.

வசனம் 22. கர்த்தருடைய கிருபை வெற்றி பெற்றது, மேலும் இந்தப் பட்டணத்தின் ஜனங்கள் தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்துக் காப்பாற்றப்பட்டார்கள் (யாக். 2:13 பார்க்கவும்). தூதர்களில் ஒருவன் லோத்துவினிடத்தில் தீவிரமாய் அங்கே ஓடித் தப்பித்துக்கொள் என்று சொன்னான், மேலும் நீ அங்கே போய்ச் சேருமட்டும் நான் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்றார்.

இந்த வசனம் பின்பு விவரிக்கிறது, ஆகையால் அந்த ஊர் சோவார் என்னப்பட்டது. NIV மொழிபெயர்ப்பு இதை அடைப்புக் குள்ள வாக்கியமாகக் கொண்டுள்ளது: “ஆகவே தான் அந்த ஊர் சோவார் என்னப்பட்டது.” “சோவார்” என்பதற்கு “சிறிய” என்பது பொருள் என்பதால் இந்த பெயர் ஒரு வார்த்தை விளையாட்டு (19:20 பார்க்கவும்). சவக்கடலுக்கு தெற்கே அமைந்திருந்த இந்த இடம், மோவாபின் மலைப்பீடபூமிக்கு செல்லும் வழியிலும் அமைந்திருந்தது.

தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பு நிறைவேறினது (19:23-29)

²³லோத்து சோவாருக்குள் வரும்போது பூமியின்மேல் சூரியன் உதித்தது. ²⁴அப்பொழுது கர்த்தர் சோதோமின் மேலும் கொமோராவின மேலும், கர்த்தராலே வானத்திலிருந்து கந்தகத்தையும் அக்கினியையும் வருஷிக்கப்பண்ணி, ²⁵அந்தப் பட்டணங்களையும், அந்தச் சமபூமியனைத்தையும், அந்தப் பட்டணங்களின் எல்லாக் குடிகளையும், பூமியின் பயிரையும் அழித்துப்போட்டார். ²⁶அவன் மனைவியோ பின்னிட்டுப்பார்த்து, உப்புத்தூண் ஆனாள். ²⁷விடியற்காலத்தில் ஆபிரகாம் எழுந்து தான் கர்த்தருக்கு முன்பாக நின்ற இடத்திற்குப் போய், ²⁸சோதோம் கொமோரா பட்டணங்களின் திசையையும், சமபூமியாகிய தேசம் முழுவதையும் நோக்கிப் பார்த்தான்; அந்தப் பூமியின் புகை சூளையின் புகையைப்போல எழும்பிற்று. ²⁹தேவன் அந்தச் சமபூமியின் பட்டணங்களை அழிக்கும்போது, தேவன் ஆபிரகாமை நினைத்து, லோத்து குடியிருந்த பட்டணங்களைத் தாம் கவிழ்த்துப் போடுகையில், லோத்தை அந்த அழிவின் நடுவிலிருந்து தப்பிப்போகும்படி அனுப்பிவிட்டார்.

வசனம் 23. இந்த வசனம் ஒரு மாறுதலாக உதவுகிறது. இதை, சோவாருக்கு லோத்துவின் பாதுகாப்பான வருகையை அறிவிக்கும் முந்தின பத்தியின் (19:15-22) ஒரு முடிவாக புரிந்துகொள்ள முடியும் (RSV; NRSV பார்க்கவும்). இது, மறுபுறம் சோதோம் கொமோராவின அழிவுக்கான நேர் ஒப்பீட்டை கொடுக்கும் (பூமியின் மேல் சூரியன் உதித்த போது)¹⁰ இந்த பகுதியின் (19:23-29) ஆரம்பமாக

விளங்கிக்கொள்ளக்கூடும். NASB யையும் உள்ளடங்கிய பல பதிப்புகள், பிந்தைய கருத்துக்கு சாதகமாய் இருக்கின்றன.

வசனம் 24. லோத்துக்கு தேவதூதன் கொடுத்த வாக்குறுதியை கர்த்தர் கணப்படுத்தினார், மற்றும் ஆபிரகாமின் மருமகன் பாதுகாப்பாய் சோவாருக்கு வரும்வரை, அந்த துன்மார்க்க பட்டணங்களின் அழிவு தொடங்கவில்லை. **அப்பொழுது கர்த்தர் சோதோமின் மேலும் கொமோராவின் மேலும், கர்த்தராலே வானத்திலிருந்து கந்தகத்தையும் அக்கினியையும் வருஷிக்கப்பண்ணி.** “கந்தகத்தையும் அக்கினியையும்” (שָׁרִיף גַּפְרִית, *gaprith wa'esh*, காப்ரித் வாயஷெ) பிரபலமான மொழிபெயர்ப்பாய் இருந்தாலும், எபிரெயத்தின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு, “எரியும் கந்தகம்” (NIV) அல்லது “கந்தக அக்கினி” (NJPSV) ஆகும்.

தேவன் இதை எப்படி கொண்டு வந்தார்? ஒரு நம்பத் தகுந்த கோட்பாடு என்னவென்றால், வெப்ப வாயுக்களையும், கந்தகத் தையும், மற்றும் தாரையும் (14:10 பார்க்கவும்) ஏற்படுத்திய ஒரு சக்தி வாய்ந்த பூகம்பத்தை பயன்படுத்தி, பூமியின் பலமான குலுக்கத்தினால் ஏற்பட்ட பிளவுகளிலிருந்து இவைகளை காற்றில் கக்க வைத்தார். பள்ளத்தாக்கு முழுவதிலும் வாயுக்களையும், தாரையும் ஒரு உமிழும் எரிபலியாக எரியூட்ட அவர் ஒரு மின்னலை அனுப்பியிருக்கக்கூடும்.¹²

வசனம் 25. யெகோவா இரண்டாம் விதமான இயற்கை சக்திகளை பயன்படுத்தியிருந்தாலும், சோதோம் கோமாராவையும், பள்ளத்தாக்கு முழுவதையும் மேலும் **அந்த பட்டணங்களின் எல்லா குடிமக்களையும்** அவருடைய தெய்வீக வல்லமையினால் தான் வீழ்த்தினார். நிலத்தில விளைந்த தாவரங்கள், இந்த பெருந்தீயில் எரியுண்டு சாம்பலாயின.

வசனம் 26. அந்த பகுதியின் எல்லா குடிமக்களிலும், இந்த பேரழிவுக்கு தப்பியவர்கள், சோவார் என்னும் சிறு பட்டணத்தில் இருந்த லோத்துவும் அவனுடைய மகன்களும் மட்டுமே. அவர்கள் தப்பி ஓடினபொழுது, லோத்துவுக்கு பின்னால் இருந்த அவன் **மனைவி**, வசனம் 17 இல் உள்ள உத்தரவுக்கு மாறாக, **பின்னிட்டு பார்த்து** சாவுக்குரிய தவறை செய்ததால் அழிந்து போனார். தன் வீட்டின் மீது ஒரு கடைசி பார்வையை தவிர்க்க முடியாமல், சோவாரின் பாதுகாப்பை அடையத் தவறினார், மேலும் ஒரு **உப்பு** தூணாகி அழிந்தார். “நியாயத்தீர்ப்பின் சூழலில்” தோன்றும் இந்த விளக்கம், பின்னிட்டு பார்த்தவர்களின் விதியை ஒற்றைய படத்தில் பிடிக்கிறது (எபி. 10:38, 39; லூக். 17:31-33).¹³

சிலருடைய அவமானம், லோத்துவின் மனைவி உமிழும் வெடிப்பில் அழிந்து, இறந்த கடலின் தென்மேற்கு முடிவின் பக்கத்திலுள்ள பெரிய பகுதியை மூடியிருந்த உப்பு படுவுகளை உள்ளடக்கிய, அவன் மேல் பொழிந்த குட்டைகளால் மூடப்பட்டார் என்பதாகும். அங்கே ஒன்பது மைல் நீளமும், ஒரு மைல் அகலமும் கொண்ட ஒரு உப்பு மலை

நிற்கிறது. அது சோதோமின் மலை என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் இது உப்பு குவிமாடங்களைக் கொண்டது - முதன்மையாக குப்பைகளுடன் கலந்த சோடியம் க்ளோரைடு (மேஜை உப்பு) - ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பூமியிலிருந்து மேலே தள்ளப்பட்டது. இது சில உப்பு அமைப்புகளையும் புதுமையான அமைப்புகளையும் கொண்டது, இதில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவை பார்வையாளர்களால் லோத்தின் மனைவியாக பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

சாலொமோனின் ஞானம் (பி.சி. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து), என்னும் உறுதிப்படாத புத்தகத்தில், லோத்துவின் காலத்தில் இடம் பெற்ற பேரழிவை, சவக்கடலை சுற்றியிருந்த பகுதியை ஒரு “புகை நிலமாக” மாற்றிய ஒன்றாக எழுத்தாளன் விவரித்துள்ளான். பின்னர், “நினைவுச் சின்னமாக நிற்கும் ஒரு உப்பு தூணை விசுவாசிக்காத ஒரு ஆத்துமாவுக்கு”¹⁴ குறிப்பிடுகிறான். அவ்வாறே, ஜோஸிபசும், இந்த “உப்பு தூணை” கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் பார்த்ததாக கூறினார்; பார்வையாளர்களின் கவனத்திற்காக அது இன்னமும் இருப்பதாக உறுதிப்படுத்தினார்.¹⁵ இன்றைக்கும் சோதோம் மலைக்கு வருகை தரும் சுற்றுலா பயணிகள், புதிரான உப்பு தூண்களையும் அமைப்புகளையும் பார்க்க நேர்ந்தாலும், இவைகளில் ஒன்று தான் லோத்துவின் மனைவி என்ற விவரண கூற்றை ஆதரிக்க ஒரு சான்றும் இல்லை.

வசனம் 27. கதையின் இந்த கட்டத்தில், **ஆபிரகாம் மீண்டும்** தோன்றுகிறார். அவன் **விடியற்காலத்திலே** எழுந்து மேலும் தான் **கர்த்தருக்கு முன்பாக நின்ற** அதே இடத்திற்கு மூன்று மைல் தூரம் பயணம் செய்தான் (18:22).

வசனம் 28. அவன் அந்த **பட்டணங்களையும்** யோர்தான் பள்ளத்தாக்கின் எல்லா நிலத்தையும் **நோக்கிப்** பார்த்த போது, அந்நிலத்தின் **புகை** உலையின் **புகையைப்** போல் மேல்நோக்கி ஏறுவதைக் கண்டான். பேரழிவை சந்தித்த அந்நிலத்திலிருந்து தீவிர செறிவை கொண்ட ஒரு புகை எழும்புவதை சாட்சியளித்தான். “உலை” (كِبْشَان, *kibshan*, கிப்ஷான்) என்கிற வார்த்தை, மண் பாண்டத்தை எரிக்க மிக தீவிரமான வெப்பத்தை வேண்டியுள்ள ஒரு சூளையைக் குறிக்கிறது. ஆபிரகாம் இந்த வீணடிக்கப்பட்ட நிலத்தை பார்த்ததும், தான் ஆண்டவரிடம் லோத்துவை காப்பாற்ற வேண்டிக்கொண்ட போதும், அவனும் அவன் குடும்பமும் மேலும் அந்த பகுதியின் எல்லா குடிமக்களும், இந்த தீக்கனலத்தில் அழிந்து போனார்களோ என்று நினைத்திருக்கக்கூடும். இது இப்படி அல்ல என்பதை வேதாகம எழுத்தாளர் அறிந்திருந்தாலும், தன் மருமகன் பாதுகாப்பாக இருக்கிறான் என்பதை ஆபிரகாம் அறிந்தானா இல்லையா என்பதை இப்பகுதி நமக்கு சொல்லவில்லை.

வசனம் 29. எழுத்தாளர் ஏற்கனவே முழுமையாக சொன்ன கதையின் சுருக்கத்துடன் இப்பகுதி முடிவடைகிறது. 18:22-33 ஆகிய வசனங்களில் ஆபிரகாம் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இது பதிலளிக்கிறது. நீதிமானின் சார்பில் கோத்திரத்தலைவன் செய்த பரிந்துரை பயனுள்ளதாய் இருந்தது. தேவன் அந்தச் சமூகியின் பட்டணங்களை அழிக்கும்போது, தேவன் ஆபிரகாமை நினைத்து, லோத்து குடியிருந்த பட்டணங்களைத் தாம் கவிழ்த்துப் போடுகையில், லோத்தை அந்த அழிவின் நடுவிலிருந்து தப்பிப்போகும்படி அனுப்பிவிட்டார். ஆபிரகாமை நினைவுகூர்ந்ததால், தேவன் லோத்துவை நினைவுகூர்ந்தார். கோத்திரத்தலைவன் நீதிமார்களை காப்பாற்றும்படி யெகோவாவிடம் பரிந்துரைத்ததினால் மருமகனும் அவனுடைய மகள்களும் காப்பாற்றப்பட்டார்கள். எனினும் இது லோத்துவின் நீதியினால் அல்ல, ஆனாலும் ஆபிரகாமின் நீதியினால் தேவன் லோத்துக்கும் அவன் குடும்பத்திற்கும் இரக்கம் பாராட்டினார். ஆபிரகாம் அவர்களுக்காக பரிந்துரைத்ததின் மூலம், அவர்கள் வாழ்ந்த பட்டணங்களின் “வீழ்ச்சியிலிருந்து” காப்பாற்றப்பட ஒரு வாய்ப்பினால் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

மேலும் வசனம் 29, முற்பிதாவின் கலங்கின இருதயத்தை அமைதிப்படுத்துவதற்காக, அவன் மருமகன் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக தேவன் அவனுக்கு வெளிப்படுத்தினார் என்பதையும் குறித்துக் காட்டக்கூடும். எனினும் இந்த மூல வாக்கியம் இதை குறிப்பதாக கூறவில்லை; மேலும் 19:30-38 ஆகிய வசனங்களில் (அவனுடைய மகள்களோடே அவன் கொண்ட உறவின் சம்பவத்திற்குப் பிறகு), இக்கதையிலிருந்து லோத்து மறைந்து விடுகிறான், மேலும் எஞ்சிய ஆதியாகமத்தில் ஒருபோதும் மீண்டும் குறிக்கப்படவில்லை.

தன் குமாரத்திகளுடன் லோத்துவின் முறையற்ற உறவு (19:30-38)

³⁰பின்பு லோத்து சோவாரிலே குடியிருக்கப் பயந்து, சோவாரை விட்டுப்போய், அவனும் அவனோடேகூட அவனுடைய இரண்டு குமாரத்திகளும் மலையிலே வாசம்பண்ணினார்கள்; அங்கே அவனும் அவனுடைய இரண்டு குமாரத்திகளும் ஒரு கெபியிலே குடியிருந்தார்கள். ³¹அப்பொழுது மூத்தவள் இளையவளைப் பார்த்து: நம்முடைய தகப்பன் முதிர்வயதானார், பூமியெங்கும் நடக்கிற முறைமையின்படியே நம்மோடே சேர்ப்பூமியிலே ஒரு புருஷனும் இல்லை. ³²நம்முடைய தகப்பனால் சந்ததி உண்டாகும்படிக்கு, அவருக்கு மதுவைக் குடிக்கக்கொடுத்து, அவரோடே சயனிப்போம் வா என்றாள். ³³அப்படியே அன்று இரவிலே, தங்கள் தகப்பனுக்கு மதுவைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். மூத்தவள் போய், தன் தகப்பனோடே சயனித்தாள்: அவள் சயனித்ததையும் எழுந்திருந்ததையும் அவன்

உணராதிருந்தான். ³⁴மறுநாளிலே மூத்தவள் இளையவளைப் பார்த்து: நேற்று ராத்திரி நான் தகப்பனோடே சயனித்தேன்; இன்று ராத்திரியும் மதுவைக் குடிக்கக் கொடுப்போம், நம்முடைய தகப்பனால் சந்ததி உண்டாகும்படி நீ போய் அவரோடே சயனி என்றான். ³⁵அப்படியே அன்று ராத்திரியிலும் தங்கள் தகப்பனுக்கு மதுவைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது இளையவள் எழுந்துபோய், அவனோடே சயனித்தாள்; அவள் சயனித்ததையும் எழுந்திருந்ததையும் அவன் உணராதிருந்தான். ³⁶இவ்விதமாய் லோத்தின் குமாரத்திகள் இருவரும் தங்கள் தகப்பனாலே கர்ப்பவதியானார்கள். ³⁷மூத்தவள் ஒரு குமாரனைப் பெற்று, அவனுக்கு மோவாப் என்று பேரிட்டாள்; அவன் இந்நாள்வரைக்கும் இருக்கிற மோவாபி யருக்குத் தகப்பன். ³⁸இளையவளும் ஒரு குமாரனைப்பெற்று, அவனுக்குப் பென்னம்மி என்று பேரிட்டாள்; அவன் இந்நாள் வரைக்கும் இருக்கிற அம்மோன் புத்திரருக்குத் தகப்பன்.

வசனம் 30. சோதோம் கொமோராவின் அழிவைத் தொடர்ந்து, லோத்துவும் அவனுடைய மிச்சமிருக்கின்ற குடும்ப அங்கத்தினரும் - **அவனுடைய இரண்டு குமாரத்திகள்** - தங்களுக்கென்று ஒரு புது வாழ்க்கையை அமைக்க வேண்டியிருந்தது. லோத்துவின் விண்ணப்பத்திற்கு இணங்க தேவன் **சோவார்** என்னும் பட்டணத்தை மீதமாக்கி அவர்கள் வாழ இடம் கொடுத்திருந்தார். எனினும், அவர்கள் தங்கள் சொந்த திட்டத்தை ஏற்படுத்தின படியால், வெளிப்படையாக இந்த தெய்வீக ஒதுக்கீடை பிரச்சனையாக பார்த்தார்கள்.

லோத்து சோதோமை விட்டு புறப்பட பின்வாங்கி மேலும் பாதுகாப்புக்காக சோவாருக்கு தப்பிச் செல்ல தன்னை அனுமதிக்கும்படி தேவதூதர்களை வற்புறுத்திய பின்னர், அவர்கள் முதலில் செய்யச் சொன்னதை செய்யும்படித் தீர்மானித்தான். சில விவரிக்கப்படாத காரணங்களுக்காக, தன் மனதை மாற்றிக் கொண்டு **மலைகளுக்குச்** சென்றான். **சோவாரில்** தங்க ஏன் பயந்தவனானான் என்பதையும் மாறாக தன் இரண்டு மகர்களுடன் ஒரு குகையில் தனித்து தங்க தேர்ந்தெடுத்ததையும் வேதம் நமக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் சபிக்கப்பட்டவர்கள், மேலும் அந்த பகுதியின் மேல் வந்த பரவியிருந்த அழிவுக்கும் அவர்கள் தான் காரணம் என்று நினைத்து, அவனையும் அவனுடைய மகர்களையும் சோவார் மக்கள் நிராகரித்தார்களா? கர்த்தருடைய கோபம் அந்த பட்டணத்தின் மேலும் ஊற்றப்படலாம் அல்லது சோவாரின் குடிமக்கள் அவர்களை துன்புறுத்தலாம் என்று லோத்து பயந்துவிட்டானா?

வேதம் இந்தக் கேள்விகளுக்கு எந்த பதிலும் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் லோத்து தொடர்ந்து தவறான தீர்மானங்களை எடுத்ததாகத் தோன்றுகிறது. தற்காலிகமாக சிறந்ததும், உயிர் பிழைக்க மிகவும் கடினமாக இருந்த ஒரு வெறுமையான குகைக்குகிழக்கே நகர்ந்ததுக்கு

பதிலாக மேற்கே போய் ஆபிரகாமோடு வாழ்வாதாரத்தையும் மேலும் இருப்பிடத்தையும் கண்டுபிடிக்க தன்னை தாழ்த்தாதது ஏன்? நிச்சயமாக அவனுக்குத் தெரியும், நீண்ட நாள் பிரிவுக்குப் பின் அவனுடைய மாமன் நல்ல மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றிருப்பாரென்று, அந்த சமயத்தில் ஆபிரகாம் இறந்திருப்பாரென்று லோத்து நினைத்திருந்தாலும், முற்பிதா அவனுக்கும் சோதோம் ஜனங்களுக்கும் கிழக்கிலிருந்த நான்கு இராஜாக்களிடத்திலிருந்து அவர்களை விடுதலையாக்கும் போதும் காண்பித்த இரக்கத்தை அவன் நினைத்திருக்க வேண்டும் (14ஆம் அதிகாரத்தை பார்க்கவும்). லோத்துவுக்கும் அவன் குமாரத்தி்களுக்கும் இடம் கொடுத்து, அவன் ஞாபகத்தையும் அவன் அண்ணன் மகனின் மேலிருந்த அன்பையும் ஆபிரகாமுடைய ஜனங்கள் கணப்படுத்தியிருப்பார்கள். எதுவாகிலும் லோத்துவின் தீர்மானத்தை வடிவமைத்திருக்கலாம், சோகக்கதை யோர்தான் பள்ளத்தாக்கின் கிழக்கே உள்ள ஒரு குகையில் மீண்டும் தொடர்ந்தது.

வசனம் 31. மூத்தவன் இளையவனைப் பார்த்து: நம்முடைய தகப்பன் முதிர்வயதானார், பூமியெங்கும் நடக்கிற முறையின்படியே நம்மோடே சேரப் பூமியிலே ஒரு புருஷனும் இல்லை என்று சொன்னதற்கு முன்பு, லோத்துவும் அவன் மகள்களும் எவ்வளவு காலம் குகையில் தங்கியிருந்தார்களென்று கதை சொல்லவில்லை. இந்த அதிகாரத்திலுள்ள “பூமி” என்கிற வார்த்தை அநேகமாக தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது, இந்த முழு உலகத்திலும் அவளுடைய தகப்பன் தான் மீதம் வாழ்கிற ஆண் என்று லோத்துவினுடைய மூத்த மகள் நினைத்தாள் என்பது இந்த விளக்கத்தின்படி, அவளுக்கும் அவள் சகோதரிக்கும் கணவர்களைக் கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பே கிடைத்திருக்காது, மேலும் பூமியை மறுபடி நிரப்ப ஒரு வழியும் இருந்திருக்காது.

עֵרֶט ('erets, ஏரெட்ஸ்) என்கிற எபிரெய வார்த்தை முழு உலகத்தையும் குறிக்கலாம் என்பது உண்மையாயிருந்தாலும், இந்த 31 ஆம் வசனத்தில் அதற்கு சிறந்த மொழிப்பெயர்ப்பு “இந்த நிலத்தில்,” அதன் பொருள் “இந்தப்பகுதி” அல்லது “இதை சுற்றிலும்” (NIV) என்பதாகும். அது முழு உலகத்தைக் குறிக்கும் தாத்பரியம் கொண்டதாக இருக்கமுடியாது, ஏனென்றால் சோவாரில் வசித்த ஜனங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். கூடுதலாக, தேவதூதர்கள் மூலமாக வந்த அழிவின் எச்சரிக்கை சோதோமுக்கும் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கிலுள்ள பட்டணங்களுக்கும் மாத்திரம் எதிரானது, லோத்துவின் குமாரத்திகள் பூமியின் முழு மக்கள் தொகையும் அழிக்கப்பட்டதென்று கருதுவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை.

வசனம் 32. மூத்த மகள், தன் தந்தை முன் செய்தது போலவே தவறான முடிவை எடுத்தாள்: அவள் தன் சகோதரியிடம், தங்கள் தகப்பனுக்கு மதுவை குடிக்கக் கொடுத்து அவரை குடி மயக்கமடைய

செய்வோம் என்று கூறினாள் (9:20, 21 காண்க). பின், அவர் குடி மயக்கத்திலிருக்கும் போது, நம்முடைய தகப்பனால் நமக்கு சந்ததி உண்டாகும்படிக்கு அவரோடே சயனிப்போம் என்று திட்டந்தீட்டுகிறாள். என்றாலும் சில அறிஞர்கள் இத்தகைய கை விடப்பட்ட நிலையில் இருப்பதாக நினைக்கும் சமயத்தில் இருக்கும் போது அவர்களின் நோக்கம் நேர்மையானது என்று கூறுகின்றார்கள், இந்த செயல் 2:18-24ல் திருமணத்தை குறித்து கூறப்பட்டுள்ளதோடு மற்றும் தன் உறவின் முறையோடு சேரக் கூடாது என்ற மோசேயின் கண்டனத்திற்கும் (லேவி. 18:6) ஒப்பிட முடியாது. என்றாலும், இப்படிப்பட்ட திட்டம் வருந்தக்கூது, ஏனென்றால் இது நேர்மையற்றதும் ஏமாற்று வேலையும் ஆகும். இந்த சகோதரிகள் தாங்கள் தவறு செய்வதை உணர்ந்தார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்கள் தகப்பனோடு சயனிக்க அவரை குடி மயக்கமடைய செய்ய வேண்டும் என்று அறிந்திருந்தார்கள். எப்படியெனில், லோத்து இந்த காரியத்தில் குற்றவாளி இல்லை என்று தீர்த்துவிட முடியாது. தங்கள் தகப்பன் எளிதில் குடி மயக்கம் அடைந்துவிடுவார் என்று இரு மகல்களுக்கும் நன்றாகவே அறிந்திருந்தார்கள், மற்றும் இது அவரின் அற்ப குணத்தையும் செல்வாக்கையுமே காட்டுகிறது.

வசனம் 33. இந்த கீழ்த்தரமான தொடர்பில் அது ஓர் இரவு என்பதை தவிர சில காரியங்கள் ஒத்து போகின்றது, இருவரும் தங்கள் தகப்பனுக்கு மதுவை குடிக்க கொடுத்தார்கள். அவன் குடித்தப் பின் மூத்தவள் போய் தன் தகப்பனோடு சயனித்தாள், அவள் சயனித்ததையும் எழுந்திருந்ததையும் அவன் உணராதிருந்தான். வேறு வார்த்தையில், அங்கு நடந்த எதுவும் அவனுக்கு தெரியவில்லை.

வசனங்கள் 34, 35. மீண்டும், மறு நாள் இரவிலும், அவர்கள் அதே பாரியத்தை செய்து, இளையவள் எழுந்து போய் அவனோடு சயனித்தாள். முன்பு போலவே, அவள் சயனித்ததையும் எழுந்திருந்ததையும் அவன் உணராதிருந்தான். வசனத்தில், அவர்கள் அவனுக்கு மதுவை குடிக்க செய்தார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை தொடர்ச்சியான இரு இரவுகளிலும் அவனுக்கு செய்தார்கள். இங்கு லோத்து தன் குமாரத்திகள், அவனை மயக்கமடைய செய்து அவனோடு சயனிக்க தனக்கு மதுவை குடிக்க கொடுத்த போது அவர்களின் கோரிக்கைகளை நிராகரிக்க முடியாமல் இருப்பதாக தோன்றுகிறது.

இந்த சூழ்ச்சியை செய்ய அவர்கள் குகையில் ஒளிந்து கொண்டிருந்த போதும் அவர்களுக்கு எங்கிருந்து மது கிடைத்தது என்று நமக்கு தெரியவில்லை. ஒரு வேளை திராட்சை தோட்டம் பள்ளத்தாக்கின் அருகில் சோதோம் கொமொராவோடு அழிக்கப்படாமல் இருந்தால், அங்கு மனிதர்கள் இன்னும் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். அப்படி என்றால், தங்கள் தகப்பனோடு பிள்ளை பெற வேண்டும் என்ற திட்டம்

தேவையற்றது.

வசனம் 36. இப்படியாக, இந்த முறை தவறிய பந்தத்தின் விளைவு, லோத்தின் குமாரத்திகள் இருவரும் தங்கள் தகப்பனாலே கர்ப்பவதியானார்கள். இருவரும் நடந்ததைக் குறித்தும், தங்களுக்கு பிறக்கவிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு லோத்து தான் தகப்பன் என்றும் எவ்வாறு அல்லது எப்போது லோத்திடம் கூறினார்கள் என்பதற்கு எவ்வித குறிப்பும் இல்லை. இவை எல்லாவற்றையும் வாசிப்பவர்களின் கற்பனைக்கே விடப்பட்டுள்ளது.

வசனங்கள் 37, 38. கடைசி இரு வசனங்கள், இஸ்ரவேலின் அண்டையர்களின் வம்சத்தை குறித்த எழுத்தாளரின் ஆர்வத்தை காட்டுகிறது (10:1-32; 25:12-18; 36:1-43 ஒப்பிடுக). **மூத்தவள் ஒரு குமாரனை** பெற்றாள். அவனுக்கு **மோவாப்** என்று பேரிட்டாள், அதற்கு “தகப்பனிடம் இருந்து”¹⁷ என்று அர்த்தம். **அவன் மோவாபியாரின் தகப்பன் ஆனான்.**

அதே போல், **இளையவள் ஒரு குமாரனை** பெற்றாள். அவனுக்கு பென்னம்மி என்று பேரிட்டாள். **பென்னம்மி** என்றால், “என் ஜனத்தின் மகன்” என்று பொருள். எப்படியெனில், இது “என் சுதந்திரவாளியின் மகன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருக்கலாம், ஏனென்றால் இங்கு ஆணை குறித்து கூறப் பட்டுள்ளது, “தந்தையின் சுதந்திரவாளி” என்று **அவன் அம்மோன் புத்திரருக்கு தகப்பன்.** இதோடு லோத்தின் கதை முடிவு பெறுகிறது.

இந்நாள்வரைக்கும் என்பது, இதை மோசே எழுதினார் என்பதை நிச்சயப்படுத்துகிறது. இது இஸ்ரவேலர்கள் கானானுக்கு படையெடுப்பதற்கு முன்பாகவும் மோவாபியாரின் இராஜ்யத்தையும் அம்மோனியாரின் இராஜ்யத்தையும் தங்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தினதற்கு பின்பாகவும் நடந்திருக்கலாம்.

தகாத உறவில் பிறந்திருந்தாலும், வசனம் இரு மகன்களையும் பழித்துரைக்கவில்லை. எழுத்தாளர் அவரின் வாசகரின் நீதியின் பார்வையை அறிந்திருந்தார், அதினால் மகன்களின் அதிர்ச்சி மிக்க நடக்கையை கண்டிக்கிறார். எனினும், பல தலைமுறைகளுக்கு பிறகு, இஸ்ரவேலர்கள் வனாந்திரத்தில் அலைந்தபோது, கர்த்தர் மோசேயிற்கு, மோவாபியாரையும் அம்மோனியாரையும் அலைக்க கலைக்க வேண்டாம் என்று கூறி இருந்தார், ஏனென்றால், தேசத்தின் ஒரு பகுதியை லோத்தின் சந்ததியினருக்கு கொடுத்திருந்தார் (உபா. 2:9, 19). பிற்காலத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் மோவாபியர் மற்றும் அம்மோனியாரின் தேசத்தின் வழியாக கானானுக்கு செல்ல அனுமதிக்கப்படாமல் இருந்ததினாலேயே அவர்களுக்குள் பகை ஏற்பட்டது (உபா. 23:3, 4).

பின் பாலாக், மோவாபியாரின் இராஜா, இஸ்ரவேலர்களை போரிட வீழ்த்த பிலேயாமை விலைக்கு அழைத்து வந்து சபிக்க வைக்கிறான்

(எண். 22-24). இந்த திட்டம் தோல்வி அடைந்தப் பின், மோவாபியரின் பெண்கள் இஸ்ரவேலர்களை கள்ளத்தனமான உடல் உறவிற்கும் விக்கிரக ஆராதனைக்கும் வஞ்சித்தார்கள். இது அவர்களின் மீது கர்த்தரின் நியாயத்தீர்ப்பை வர செய்தது (எண். 25:1-9).

மோசேயின் காலத்திற்குப் பிறகு, பழைய ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகளில் இஸ்ரவேலர்களுக்கும் மோவாபியர் மற்றும் அம்மோனியருக்கு இடையில் யுத்தங்கள் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது (நியா. 3:12-30; 10:6-11:33; 1 சாமு. 11:1-11; 2 சாமு. 10:1-14; 2 இராஜா. 3:4-27; செப். 2:8-11 காண்க). துயரமான காரியம் என்னவென்றால், சாலெமோன் மற்றும் இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதாவின் மற்ற இராஜாக்களும் விக்கிரக ஆராதனைக்கு தூண்டப்பட்டார்கள், இது கர்த்தருடைய மக்களிடையே பிரிவினையை உண்டுபண்ணி, இரு இராஜ்யத்தையும் விழ செய்தது (1 இராஜா. 11:5-11; 2 இராஜா. 16:1-4; 17:6-18; 21:1-16; 23:10-13; 24:1-4 பார்க்க).

செயல்படுத்துதல்

உலகத்தோடு ஏற்பட்ட தோழமையால் வந்த விபரீதம் (19:1-29)

19ஆம் அதிகாரத்தில், லோத்து ஆபிரகாமைவிட்டு பிரிந்தவுடன் ஏற்பட்ட ஆவிக்குரிய நிலையின் வீழ்ச்சியினால் வந்த விலையைக் குறித்து தெளிவாகக் கூறுகிறது. இது, லோத்து சவக்கடல் அருகில் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கின் செழிப்பின் காரணமாக சோதோமில் தன் கூடாரத்தை அமைக்க தீர்மானித்ததை கபடற்றதாகக் கூறும் வகையில் ஆரம்பிக்கின்றது (13:10-13). அங்கிருந்த மக்களின் பொல்லாப்பை குறித்து லோத்து கேள்விப்பட்டிருந்தானா? ஆபிரகாம் எகிப்திற்கு போக முடிவு செய்வதற்கு முன் அங்கிருக்கும் மக்களின் கொடுமான செயல்களை குறித்து கேள்விப்பட்டிருந்ததால் (12:10-13), ஆபிரகாமும் லோத்தும் அருகிலிருந்த சோதோமின் மக்களின் பாவத்தை குறித்து கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். ஆபிரகாம் எகிப்திற்கு சென்று தவறாக வழி நடத்தப்பட்டதினால் கண்டிப்பாக பாடத்தை கற்றுக்கொண்டிருந்தபோதிலும், லோத்து தன் முடிவினால் வரவிருக்கும் விளைவிற்கு மிக தாமதம் ஆகும் வரை தன் கண்களை மூடிக் கொண்டான். இந்த நிகழ்விலிருந்து, நாம் தேவனிடம் இருந்து விலகி வேறு வழியில் சென்றால் ஏற்படும் விளைவைக் குறித்து கற்றுக்கொள்ளலாம் (1 கொரி. 15:33).

நன்றடத்தையை கெடுக்கும் தீய கூட்டு. யாரும் மற்றவரினால் ஏற்படும் தாக்கத்திற்கு விதிவிலக்கல்ல. முதலில், லோத்து ஆபிரகாமின் உறவிலிருந்து பிரிந்து யோர்தானின் பள்ளத்தாக்கின் அருகே சோதோமில் குடியேற நினைத்த போது இவ்வாறான பொய்

தோற்றத்தை கொண்டிருக்கலாம். பேதுரு பிற்காலத்தில் அவனை “நீதிமான்” என்று கூறுகிறார், அவன் அந்த நகரத்தில் போய் தங்கினாலும் அம்மக்களின் அக்கிரமத்திற்கு உட்படாமல் என்பதாக. என்றாலும் அவன் இந்த அக்கிரமங்களை பார்த்து நாள்தோறும் தன் இருதயத்தில் வாதிக்கப்பட்டான் (2 பேதுரு 2:7, 8).

முதன் முறையாக ஆபிரகாமின் தலையீட்டினால் லோத்து காப்பாற்றப்பட்ட போது, அவன் சிறைபிடிக்கப்பட்டு சிறையிலிருந்தான் (14:12, 16); என்றாலும் அவன் மீண்டும் சோதேமிற்கு சென்றான். இத்தகைய அனுபவம் அவனுடைய வாழ்க்கை தேவனுடைய சித்தத்தில் இல்லை என்று அவனை எச்சரித்து இருந்திருக்கும், ஆனால் இத்தகைய உணர்வு அவனுக்கு இருந்திருந்தால், அவன் அதை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. பதிலாக அவன் அந்த நகரத்திற்கு திரும்பி, தன் குடும்பத்தை அந்த இடத்தின் அக்கிரமத்திற்கு ஆளாக்கினான். ஒரு வேளை அவனும் அவன் குடும்பமும் இதனால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று கூறியிருந்திருப்பான், ஆனால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள்.

நாம் வாழும் இடத்தையும் வேலை செய்யும் இடத்தையும் குறித்தும் யாருடன் நெருங்கி பழகுகிறோம் என்றும் கவனமாய் இருக்க வேண்டும். யாக்கோபு கூறியது போல, “உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை” (யாக். 4:4). நாம் நம் குழந்தைகள் கொள்ளும் சிநேகத்தை குறித்தும் கவனமாய் இருக்க வேண்டும். இளம் வயதினர் மற்றவர்களால் விரும்பப்படுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதையும் விரும்புகிறார்கள், மேலும் “இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல்” (ரோமர் 12:2) இருக்க அவர்களுக்கு எப்போதும் அழுத்தம் இருக்கிறது. ஒப்பிட்டு பார்க்கும் மன அழுத்தத்தை யாராலும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது, குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கு.

நாம் இந்த உலகத்தினின்று தப்ப முடியாது; நமக்கான சவால் என்னவென்றால், உலகத்தில் வாழ்வதே தவிர அதோடு இருப்பது அல்ல (யோவான் 17:14-18). உலகத்தினால் இழுக்கப்படாமல் அதை மாற்ற இயேசுவே நமக்கு சிறந்த மாதிரியாய் இருக்கின்றார். அநேகர், தாங்களாக இந்த உலகத்தை எதிர்க்க பெலனில்லாது இருக்கிறார்கள். ஞானி கூறுவதாவது, “ஒண்டியாய் இருப்பதிலும் இருவர் கூடி இருப்பது நலம் ... ஒருவன் விழுந்தால் அவன் உடனாளி அவனைத் தூக்கி விடுவான்” (பிர. 4:9, 10). பிறகு, “ஒருவனை யாதாமொருவன் மேற்கொள்ள வந்தால் இருவரும் அவனுக்கு எதிர்த்து நிற்கலாம்” (பிர. 4:12) என்றும் கூறுகிறான். இந்த வசனத்தின் கருத்து உடல் வலிமையையும் மற்றும் விழுந்தவனை தூக்கிவிட மற்றொருவனின் உதவியை குறித்தும் கூறுகிறது, ஆனால் இதே கூற்று புறக்கணிப்பின் போதும் துன்புறுத்தலின் போதும் நிலைத்திருக்க நீதி மற்றும் ஆவிக்குரிய தோழமையை கொடுக்கும் நட்பிற்கும் இது பொருந்தும்.

இதனால் தான் தேவன் தன் சீஷர்களை இரண்டு பேராய் அனுப்பினார் (மாற்கு 6:7), மற்றும் இதனாலே லோத்தின் ஆவிக்குரிய நிலைமை ஆபிரகாமை விட்டு பிரிந்து சோதோமிற்கு சென்ற போது இறங்கிக் கொண்டு சென்றது.

தீய நட்பு நம் வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாய் எது தேவை என்பதை மாற்றிவிடும். இது ஒருவரை தன்னை குறித்தே நினைக்க வைக்கும்: அவனது இன்பம், தேவை, சாதனை மற்றும் உடைமை. லோத்திற்கு தேவனை முதலில் வைக்கவோ அல்லது சோதோம் அவனுக்கும் அவன் குடும்பத்திற்கும், மந்தை மேய்ப்பருக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் உடல் மற்றும் ஆவிக்குரிய ஆபத்துக்களை கொண்டு வரும் என்றும் உணர விசுவாசம் இல்லாதிருந்தது.

நாம் லோத்தின் முந்தைய வாழ்க்கையைக் குறித்து சிறிது அறிவோம். தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்த போது அவனது குடும்பம் விக்கிரக ஆராதனை செய்துகொண்டு இருந்தார்கள் (யோசுவா 24:2); மேலும் ஆரான், அவனது தந்தை, கானானுக்கு புறப்படும் முன் ஊரிலே மரித்தான் (11:28, 31). தன் தாத்தாவாகிய தேராகும் மாமனாகிய நாகூரும் மெய் தேவனிடம் வந்ததற்கு எந்த வசனமும் இல்லை. இந்த விஷயத்தில், லோத்து ஓர் விசுவாசி என்பதற்கு எந்த வசனமும் இல்லை. என்றாலும், அவன் சற்று விசுவாசித்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது, நிச்சயமாய் தன் சித்தப்பாவாகிய ஆபிரகாமிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டதாய் இருக்கலாம். ஆபிரகாம் செய்ததைப் போல பலிபீடம் கட்டியதாகவோ அல்லது ஜெபித்ததாகவோ அல்லது தேவனை தொழுது கொண்டதாகவோ எந்த இடத்திலும் நாம் வாசிக்கவில்லை. அவன் "நீதிமான்" என்று மட்டும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளான், காரணம் பொல்லாப்பான வாழ்க்கைக்கு விலகி நடந்தான். மேலும் தன் இருதயத்தில் "வாதிக்கப்பட்டான்" (2 பேதுரு 2:7, 8).

லோத்து பெற்றுக்கொண்ட ஆசீர்வாதத்திற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான் என்று எந்த வசனமும் இல்லை, அல்லது வரவிருந்த அழிவைக் குறித்து எச்சரித்த தூதனிற்கும் விசுவாசமாய் இருக்கவில்லை. மாறாக, அவனையும் அவன் குடும்பத்தையும் காக்க வந்த பரலோக தூதனை தடுத்தான். அவர்கள் கூறியவாறு மலைக்குத் தப்பி ஓடாமல் அவர்களோடு வாதிட்டு, சோவார் மிக நீண்ட தூரம் இருப்பதாக கூறினான். சோதோம் அவன் மீது அப்படிப்பட்ட ஓர் கட்டை வைத்திருந்தது, அதாவது, லோத்து அங்கிருந்து வெளியே இழுத்து வர வேண்டியதாய் இருந்தது. அவன் தன் மருமகன்களை எச்சரித்தாலும் தன் மந்தை மேய்ப்பர்களையும் அவர்களது குடும்பத்தையும் எச்சரிக்க எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. அவனது முன்னுரிமை மாற்றப்பட்டு, அவனால் சோதோம் பட்டணத்தை தாண்டி தன் வாழ்க்கையை யோசிக்க முடியவில்லை. இயேசு எருசலேம் அழியப்போவதை குறித்து கூறுகையில் (மாற்கு 24:2, 16-21), தங்கள்

வீடுகளையும் உடைமைகளையும் திரும்பி பார்க்கும் மனிதர்களை, “லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்” (லூக். 17:32) என்று எச்சரிக்கின்றார்.

தீய நட்பு நண்பர்கள், உறவினர்கள் மற்றும் தெரிந்தவர்களுக்கு நன்மை செய்ய ஒருவரின் ஆர்வத்தை அழிக்கும். லோத்து, சோதோமியரின் மதிப்பற்ற நடக்கையைக் குறித்து முறுமுறுக்காமல் சில காலம் அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தான். நன்மை செய்ய அவனது ஆற்றல், அவனது வீட்டிற்கு வந்த மனிதர்களை (தூதர்களை) இழிவான மக்களிடமிருந்து கற்பழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்க போதுமானதாய் இல்லாதிருந்தது (19:8). அவன் இப்படி ஒரு அதிர்ச்சிமிக்க காரியத்தை கூறுகிறான், தங்கள் இச்சையை புருஷனை அறியாத தன் இரு மகங்களிடம் காட்டுங்களென்றும் தன் வீட்டிற்கு வந்தவர்களை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டு விடவும் கூறினான். எது சரியோ அதற்காக நிற்காமல், லோத்து இரண்டில் குறைவான அக்கிரமத்தை அவர்களுக்கு செய்யச் சொல்லுகிறான்: உதவியற்றிருக்கும் தன் இரு மகள்களையும் ஒழுக்கமற்ற மனிதர்களிடம் ஒப்படைப்பதாக கூறி, இந்த காரியம் அவனது நீதியை எந்த அளவிற்கு விட்டுக்கொடுக்க செய்துள்ளது என்பதை விளக்குகிறது. சோதோமின் பயத்தினால் அவன் தன் நீதியை இழந்து “இரகசிய” சீஷனாக இருக்க முயற்சிப்பதாக தெரிகிறது (யோவான் 19:38). புறஜாதியாருக்கு வெளிச்சமாய் இருப்பதை விட்டுவிட்டு, தன் விளக்கை “மரக்காலால்” மூடி வைத்தான், (மத். 5:15) அதினால் தேவைப்படும் மக்கள் வெளிச்சம் காணாது இருப்பார்கள்.

இச்சைமிகுந்த கூட்டத்திற்கு அத்தகைய காரியத்தை கூறிய போது இரு மகள்களும் எவ்வாறு உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று யோசித்து தான் பார்க்க முடியும். அவர்கள் அவன் மீது கொண்டிருந்த மதிப்பையும் அவனது ஆண்டவர் மீது கொண்டிருந்த மதிப்பையும் இழந்திருப்பார்கள் - ஒரு வேளை அவன் அவர்களுக்கு ஆபிரகாமின் தேவனாகிய யெகோவை பற்றி கூறி இருந்தால். அவர்களை இந்த கொடிய மனிதர்களிடமிருந்து காப்பாற்றாமல் அவர்கள் கையில் கொடுப்பதினால், அவர்கள் அவரது தந்தை அவர்களை நேசித்ததை விட கூட்டத்தின் ஒப்புதலை பெறுவதையே விரும்பினார் என்ற முடிவிற்கு வந்திருப்பார்கள் (1 யோவான் 2:15, 16 காண்க). இந்த மகள்கள் பின்னர் தங்களுக்கு குழந்தை இல்லாமல் இருக்க தங்கள் தகப்பன் மூலமாக குழந்தை பெற முடிவெடுத்ததில் எதாவது ஆச்சரியமிருக்கின்றதா? தங்கள் தந்தை, காம வெறி கொண்ட கூட்டத்திற்கு தங்களை ஒப்புக் கொடுப்பதை விட இது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கலாம்.

வெளியே இருக்கும் மனிதர்கள், தங்களை நியாயந்தீர்த்தினால் அந்நியனான லோத்திற்கு விரோதமாய் வன்மம் கொண்டிருந்தார்கள். வந்திருந்த இருவருக்கு செய்வதை பார்க்கிலும் லோத்திற்கு அதிக

பொல்லாப்பை செய்வோம் என்று கூறினார்கள் (19:9).

லோத்தை பற்றி யோசிக்கும் போது, “அவன் ஏன் தன் மந்தை மேய்ப்பார்களுக்கு கட்டளையிட்டு, யோர்தானில் நடைபெற்ற காரியங்களில் இருந்து தங்களை காப்பாற்றக் கூறவில்லை” என்று கேட்க வேண்டும். ஒரு வேளை அவனது மருமகன் அவனைக் கண்டு சிரித்தது போல ஏளனமாக சிரித்திருப்பார்களே (19:14)? தான் நம்பியவரிடம் தன் மந்தையையும் கால்நடையையும் இழந்தானா? வசனம் இந்த கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு வேளை, லோத்து தூதனிடம் வாதிடாமல் இருந் திருந்தால். தன் விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரனிடம் ஆபத்தைக் குறித்து கூறி எச்சரித்து இருக்க முடியும்.

உலக ஆசை லோத்தையும், அவன் மனைவியையும், அவனது மகன்களையும் பிடித்து வைத்திருந்தது (1 யோவான் 2:15), ஏனென்றால் தங்கள் வீட்டையும் உடைமைகளையும் விட்டு வர மனசில்லை. தூதர்கள் அவர்களை தங்கள் கைகளால் இழுத்து சோதோமிற்கு செல்ல வேண்டியதாய் இருந்தது (19:16). லோத்தும் அவனது குடும்பமும் தங்கள் எல்லாவற்றையும் சோதோமில் விட்டுச் செல்ல வேண்டியதாய் இரந்தது (மத். 6:21, 24 காண்க); அவை சென்றவுடன் அவர்கள் உடைந்து போய்விட்டனர், பாவமான மக்கள்.

தீய நட்புடன் பழகுவது, சரிசெய்யப்படவில்லை என்றால், அது தேவனின் கோபாக்கினைக்கு நேராய் வழிநடத்தும். “தேவன் அன்பாய் இருப்பதால்” (1 யோவான் 4:8), அவரது முதல் விருப்பம் என்னவென்றால் விழுந்த உலகை அன்பு செலுத்தி அதை மீட்பதே (யோவான் 3:16). அவர் எதிர்ப்பு மிக்கவர்கள் அவரிடத்தில் திரும்பி இராட்சிக்கப்பட மனிதனிடம் நீடிய பொறுமை உள்ளவராய் இருக்கிறார் (யாத். 34:6, 7). எனினும், இருதயம் கடினப்பட்டு, நேர்மையற்ற தன்மை பெருகி, மற்றும் தேவன் கல் மனம் கொண்டவர்களை இனி சகிக்காமல், அவர் தீயோர் மேல் தீங்கை வரப்பண்ணி பாவத்திற்கு விரோதமான நியாயத்தீர்ப்பை வெளிப்படுத்துவார் (18:20, 25). அதிகாரம் 6ல் இருந்து 8 வரை நோவா காலத்தில் இதையே செய்தார், மேலும் 19:24, 25ல், சோதோம் மற்றும் கொமோராவில் நெருப்பை இறக்கிய போதும் இதை செய்தார்.

லோத்து அவனுடைய வீட்டை கட்டின பொல்லாத நகரம் இயேசுவினுடைய போதனையில் உதாரணமாய் அமைந்தது. கப்பர்நகூமில் அவர் செய்த “பலத்த செய்கைகள் சோதோமிலே செய்யப்பட்டிருந்ததானால், அது இந்நாள் வரைக்கும் நிலைத் திருக்கும்” என்று சொன்னார்; எனவே, “நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே உனக்கு நேரிடுவதைப்பார்க்கிலும், சோதோமிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும்” என்று அவர் சொன்னார் (மத். 11:23, 24). லோத்தினுடைய நாட்களில், ஜனங்கள் “புசித்தார்கள், குடித்தார்கள், கொண்டார்கள், விற்றார்கள், நடட்டார்கள், கட்டினார்கள்; லோத்து

சோதோமைவிட்டுப் புறப்பட்ட நாளிலே வானத்திலிருந்து அக்கினியும் கந்தகமும் வருஷித்து, எல்லாரையும் அழித்துப் போட்டது.” “மனுஷகுமாரன் வெளிப்படும் நாளிலும் அப்படியே நடக்கும்” என்று இயேசு அறிவித்தார் (லூக். 17:28-30).

வளமான யோர்தான் பள்ளத்தாக்கிலுள்ள பட்டணங்களுடைய பேரழிவு, லோத்தின் காலத்தில் பழக்கத்திலிருந்த பொல்லாத காரியங்களுக்கு விரோதமான தேவனுடைய நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்புக்கு அமைதியான சாட்சிக் கொடுக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சியின் பதிவு ஒரு முன்னறிவிப்பாகவும் மேலும் இது போன்ற காரியங்களை செய்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாகவும் நிற்கிறது: தேவனுடைய கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு வருகிறது (ரோமர் 1:18-32; 2 பேதுரு 2:6-10; யூதா 7). நீதிமான் விளைவுக்கு பயப்படத் தேவையில்லை. தேவனுடைய செய்தி அவருடைய ஜனங்களுக்கு என்னவென்றால், உலகத்தின் பாவத்திற்காக இயேசுவனுடைய பரிசார மரணத்தினால், அவர்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவர் களையும் மேலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் மூலம் அவரை மகிமைப்படுத்துகிறவர்களையும் அவர் விடுவிப்பார் (1 தெச. 5:1-11; 2 பேதுரு 2:7-9). இரட்சிக்கப்பட வேண்டு மென்று விரும்புகிற யாவரும் தேவனுடைய செய்திக்கு, விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலினாலும், பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பு தலினாலும், இயேசுவை தேவனுடைய குமாரனாக அறிக்கை பண்ணுதலினாலும் மற்றும் பாவமன்னிப்புக்கென்று அவரில் ஞானஸ்நானம் பெறுவதினாலும் பதிலளிக்க வேண்டும் (அப். 2:38; ரோமர் 10:8-10).

இறுதிக் குறிப்புகள்

¹மேலும் குறிப்புகளுக்கு, Francis Brown, S. R. Driver, and Charles A. Briggs, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament* (Oxford: Clarendon Press, 1962), 1059. ²Victor P. Hamilton, *The Book of Genesis: Chapters 18—50*, The New International Commentary on the Old Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1995), 33 n. 25. ³Brown, Driver, and Briggs, 394. ⁴W. Schottroff, “וּ” in *Theological Lexicon of the Old Testament*, trans. Mark E. Biddle, ed. Ernst Jenni and Claus Westermann (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1997), 2:515. ⁵Harold G. Stigers, “אָס,” in *TWOT*, 1:155. ⁶John T. Willis, *Genesis*, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1979), 266. ⁷Carl Schultz, “אָס,” in *TWOT*, 2:650. ⁸Edwin Yamauchi, “אָס,” in *TWOT*, 1:302-3. ⁹Brown, Driver, and Briggs, 338. ¹⁰ஆபிரகாமுடைய பல நிகழ்வுகள் காலத்தோடு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதின் பட்டியலுக்கு Hamilton, 42 காண்க.

¹¹யோர்தான் பள்ளத்தாக்கு தி கிரேட் ரிப்ட் பள்ளத்தாக்கின் ஓர் பகுதி, அது மிக நீண்ட மற்றும் பூமியின் மிக ஆழமானதாகும், அங்கு நூறு ஆண்டிற்கு சராசரியாக ஒரு முறை மிக பெரிய நில அதிர்வு ஏற்படுகிறது. (George A. Turner, “Earthquake,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982], 2:4.) ¹²Bruce K. Waltke, *Genesis: A Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishers, 2001), 279. ¹³Derek Kidner, *Genesis: An Introduction and Commentary*, The Tyndale Old Testament Commentaries (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity

Press, 1967), 135. ¹⁴Wisdom of Solomon 10:7 (NRSV). ¹⁵Josephus *Antiquities* 1.11.4. ¹⁶Brown, Driver, and Briggs, 461. ¹⁷Gordon J. Wenham, *Genesis 16—50*, Word Biblical Commentary, vol. 2 (Dallas: Word Books, 1994), 62. ¹⁸Hamilton, 53, n. 12.